

SPEJDER
 ★ NES ★
 MAGASIN
 NO. 7. 1920

DET SKER HVAD SOM ET
 DRØMMESYN HAR STRAALET
 FOR VORT TANKE ★ TIL SOM
 MER VAJER DANE BROG
 IGEN PAA DYBBØL BANKE

★ VOR ★
 UNGDOM
 4 AARG
 ★ NR. 11 ★

Pianoer
Søren Jensen
Bredgade 33
Vesterbrogade 13
Kontant eller
25 à 30 Kr.
p. Maaned.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i*

*Friedrich & Jøbers
Cliché Anstalt
København.*

Dytorv 11. Telf. 12865.

AMATØRERNE
køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos
HEINRICH & POULSEN
HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

CAND. PHARM
ENGEL & KISKY'S
RAVNEKUR
PASTILLER
INDEHOLDER SUKKER.
Mod Hoste og Hæshed
i Cartons á
35 ^{gr}

Storm-Naalen.

Faas i
Spejderdepotet,
Studiestræde 30,
København,
Telefon C. 3186.

Kendte Aalborg Firmaer.

*Pertram &asmussen
&
Andersen.*
Bispensgade 9 Aalborg.

Fullstændig
Herre- og Drengeskæpning.
1. Kl. engelsk Skråderi.
Telefon 2433.

Marie Dyhr,

Bispensgade 3.
Største Udvalg i Galanteri og Legetøj
samt en elegant 1. Sals Afdeling for
Lædervarer.

Gør Deres Indkøb af
Beklædningsgenstande
til Sportsbrug i
Engelsk Herre-Magasin,
Viborg.

Kendte Hjørring Firmaer

Søren Holm, Isenkræmmer,
Stokbrogade.
Spejderknive - Spejderflojter.

Aktieselskabet Jydsk Bisquittfabrik
Telefon 711

Hjørring Amts
Andels-Svineslagteri

Husk vore
fine bajerske Pølser

Poul Holm, Silkegade 11.

Leverandør til alle Sportsforeninger.
Boldspildragter - Løb- og Svømmedragter - Gymnastikdragter
Bryderdragter.
Spejder-Benklæder, Vindjakker, Stromper, Bælter,
Sandaler billigst hos
Poul Holm, Telefon 3082.

Kendte Hobro Firmaer.

Spisechocolader

i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

Harder & Grundtvig

== **Randers** ==

SPÆJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

AUGUST 1920

Nr. 11

Vugg'-Vihs'.

I Sønderjylland der er æ føjt,
der hær æ hjemm,
der gik min Vugg' i e Kaklovnskrog,
å en Tremm',
der sad min Mor ve' mæ o sâng,
o øwer e Vugg' et Uro hâng ve'
e Lowt i en Kramp' o dingle.

Der red æ å min Far sit Knæ
frem o' tebag',
o' æ kund' vis', hvor sfør æ vår
o' klapp' en Kag'.
Æ krowld omkring, te æ kund' stå
o' støj sålæng', te' æ kund' gå
omkring o' fæld i e Dørnsk.

I Oldfars Stol min Oldmor sad,
o' hun fortold'
mæ manne Ting, som æ skuld' hows
o' vel behold',
om Holger Danskes Styrk' o' Magt
o' om Kong Volmers vilde Jagt,
om Underjors, Æll'folk o' Nisser.

De vår Vand å min Moll', men så var'
'et intens læng',
før æ fik en Fiffel o' skuld i Skol'
me' di anner Dreng'.
Tysk skuld' æ lojs; men lidt æ lær',
nej hjemm' der vår let moje bær',
der sâng æ Oldmors Visser.

No er æ gywt o' sirrer sjel'
her ve' e Vugg',
lill' Jens er i 'en, o' han gær no
i sin tiend' Ug'.
Guj véd, ven han vejs' te en Gâng,
om han skal syng, som æ no sâng,
ander syng e Tyskeres Visser.

Denne smukke Sang er digtet af
Carsten Thomsen, en sønderjysk Bonde,
der selv kaldte sig „en sønderjysk
Sangfowl.“ Den findes sammen med

flere andre af ham i et lille Hefte:
„Fra danske Hjem i Sønderjylland“,
der kan forskrives fra Konrad Jorgen-
sens Forlag i Kolding. Derfra har

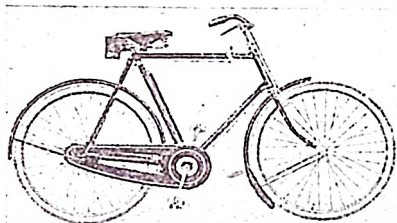
jeg faaet Lov at laane Digtet. Den
lille Samling er besorget af Morten
Eskesen.
Red.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

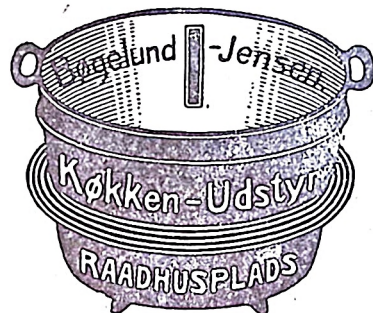
Hs. Maj. Kongen af England.
— Dronningen af England.
— Kongen af Norge.
— Dronningen af Norge.
— Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Kongen af Spanien.
— Shahan af Persien.
— Sultanen af Marocco.
— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Aluminiums Kogekar.

Spisebestik - Primus.

Bøgelund-Jensen.

Raadhuspladsen 2. — København.

Telef. 863—864.

SOMMERLEJREN.

Mit righoldige Udvalg af:

Vindjakker — Puttees — Rygsække — Spisebestik — Kogekar
Feltflasker — Termosflasker — Telte — Soveposer — Transport-
sække — Skyttegravslamper — Lommeknive — Dolke — Kikkerter
Kompasser — Skridttællere

anbefales.

HARALD BØRGESSEN.

Frederiksberggade 28. KØBENHAVN. Telefon Central 689.

De gjorde deres for at bjerge Sønderjylland hjem.

Engang i Foraaret stod der i Bladene hele Landet over følgende Beretning at læse:

Men blandt dem, der bør have deres eget Kapitel, naar der en Gang skal fortælles om disse Afstemningsforberedelser, er Spejdere. De bør nævnes med Hæder. Hvad de smaa Spejdere, saavel Drengespejdere som Pigespejdere udrettede, var simpelt hen fænomenalt. De har her gjort deres store Indsats for Danskeshedens Sag i Nordslesvigs Købstæder. Fra tidlig Morgen til sildig Aften og i alt Slags Vejr var de paa Færde. Hurtige, paalidelige, sikre i alt, hvad de paatog sig. Og det var meget. De udførte al den Tjeneste, som det var vanskeligt at faa tilstrækkelig voksen Hjælp til — og hvad mere er: de gjorde ofte baade voksen Mands eller Kvindes Arbejde med i Valgbureauer og Inkvarteringsbureauer. Altid paa Færde, altid hjælpsomme over for alle — og med en mærkelig korrekt og taktfuld Opfattelse af, hvad de bør gøre eller ikke.

Vi spørger saadan en lille Spejderdreng, som viser os Vej fra Banegaarden paa en af de travle Dage, og hvis Nationalitetsfølelse er lige saa udpræget og umiddelbar, som alle de andre sønderjyske Børns viste sig at være:

— Er I glade ved det Arbejde, I her har faaet?

— Ja, siger Drengen rask, det er ligesom vi ogsaa er med til at skaffe os hjem. Og det er saa morsomt her at kunne hjælpe saa mange fremmede, som alle er Danske.

— Der er da ogsaa tyske.

— Ja—, trækker Spejderen paa det.

— Men dem vil I maaske ikke hjælpe?

— Jo, kommer det saa bestemt fra Gutten, det vil vi — men kun, hvis de trænger virkelig til det, og hvis de beder os om det! Det var en god dansk Drengs Svar.

Alle, der overværede Valgtravlheden og Valgseverdighederne i Sønderjylland, vil have bevaret Erindringen om de smaa kvikke og hjælpsomme Spejdere — ikke som Hjælpe- og Reservetropper, men som smaa Kærnetropper, der gjorde et propt Stykke Arbejde for at bjerge vort gamle danske Land hjem.

Sønderjyske Spejdere! I er nylig traadt ind i det danske Spejderkorps. I har kun haft ganske kort Tid til at finde Jer til Rette, og til Trods herfor har I med usvigelig Sikkerhed indtaget netop den Plads mellem Jeres Egne som er Spejdernes.

Den Ros, der er blevet Jer til Del for „hvad I gjorde for at bjerge Sønderjylland hjem“ kunde ikke være smukkere. — Det Eksempel, I har sat, er et hver eneste af Kongerigets Troppe tager sin Hat af for —ældgamle Troppe kunde ikke have gjort det bedre

end I. — Vi er stolte af at tælle Jer mellem vore Kammerater.

Spejdere! — I Dag ønsker vi Jer velkommen hjem til Danmark. Og vi vil gerne have, at I skal forstaa, at det, at I kommer tilbage, er den største Glæde, som en dansk Dreng kunde faa.

Plumbach

Sønderjyske Spejdere!

Alle vi andre danske Spejdere byder jer et hjærteligt „Velkommen hjem!“ Vi synes, det er rigtigt, at alle Danske skal høre sammen — være i det samme Samfund. Det er vel ikke det bedste Samfund i Verden, men det er det bedste for os, fordi det er vort eget, fordi vi hører hjemme der; og alle vi danske Dreng, der skal blive det Samfunds Mænd, vi vil arbejde i Fællesskab paa at gøre det til det bedste Hjem for os og for vore Efterkommere.

Fordi vi vil have vor Glæde i at være sunde og stærke, gode og glade, fordi vi ikke vil finde os i at blive slappe og sløje og blodagtige, derfor er vi Spejdere. Fordi vi vil kunne tage fat og klare os selv og hjælpe andre, og for at vi ikke, naar Øjeblikket kommer, da der er Brug for et rigtigt Tag og en kyndig Hjælp, skal staa raadløse og ubehjælpsomme, derfor vil vi lære alle de Ting, der hører med til Spejderuddannelsen. Og vi tænker, at I forstaa, at det er det, det drejer sig om, og at I vil som vi i denne Henseende, og at I vil være sammen med os i ikke at give op, fordi det kniber, og ikke rende fra det, fordi det ikke gaar med det samme. Vi haaber at kunne føre det igennem hver for sig og i Fællesskab, og vi venter, at I vil være med os i dette.

Altsaa — Spejderbrødre — vi har ikke noget at vigte os af, thi maalt med vor Spejderlovs Maal, er vi smaa nok, det ved vi, og vi

har ikke noget at kræve af andre, thi det er os selv, vi skal stille Krav til — hvis det skal du noget; men vi nærer den Overbevisning, at vi vil noget godt og noget rigtigt, og det skal give os Styrke, og vi ved, at naar vi er Spejdere, saa kan vi faa Lov til at tumle os

ude i Naturen og leve et morsomt og lykkeligt Liv sammen med gode Kammerater, fordi Folk og først og fremmest vore Forældre og vore Forere stoler paa os. Vi vil vise os den Tillid værdige — saa godt vi kan. Vi vil gøre Spejder-navnet til et godt Navn, til en fin

Betegnelse — som Lurmærket paa det danske Smør. Der skal ikke være Humbug, men ærligt Arbejde bag det, og vi haaber og tror, at I ogsaa vil hjælpe os med at give det danske Spejdernavn Anseelse og styrke Tilliden til en dansk Spejder.
Klavs Vedel.

Et Par sønderjyske Folkesagn.

Fra Dansk Folkemindesamling har vi faaet Lov til at laane nedenstaaende Sagn fra Sønderjylland med Joachim Skovgaard og Niels Skovgaards Billeder til. De er taget ud af den smukke Samling, som „Danmarks Folkeminder“ har udgivet. Næst efter en Tur igennem dette vort gamle danske Land, som vi nu har faaet tilbage, er der vist ikke noget, der saa stærkt som saadanne Sagn kan give os Forstaelsen af, at vi og Sønderjyderne er af samme Slags, af samme Stof og samme Støbning. Disse Sagn er jo danske i deres Sprøg og i deres Vid, i deres Tanke og i deres Forklaring.

se over til Sundeved. Der fik hun en skøn Dag Øje paa en stor Bygning, som blev rejst paa Broager Bjerg. Da der kom to Taarne paa den, troede hun først, det var en Borg, og det tog hun sig ikke saa nær. Men en Formiddag lød der Klokkeklang derovre fra. Da tog Jættekvinden sit Strømpebaand og bandt en vældig Sten deri, som hun slyngede over mod Broager Kirke. Men Baandet brast, idet hun svang den vældige Sten, saa den kom ikke helt over. Stenen faldt ned paa Dybbøl Mark, og her ligger den endnu den Dag i Dag.

BAR-STENEN.

Paa Skraaningen af Dybbølbjerg ligger en stor Sten, Barsten. Der boede engang paa Fyn en Jættekvinde, som ærgrede sig over de mange Kirker, der blev bygget rundt om i Landet. Fra den høje Bakke hvor hun boede, kunde hun

*) Nye Medlemmer af „Danmarks Folkeminder“ kan købe denne Bog for Kr. 3,35 (2,- Pris), og de kan købe Lüksusudgaven for Kr. 20,00 (ellers 25,00). Det koster 4 Kr. om Aaret at være Medlem og saa faar man gratis Foreningens nye Skrifter. Indmeldelse kan ske skriftlig til „Dansk Folkemindesamling“, det kgl. Bibliotek, København. Jeg er „naturligvis“ Medlem.
Red.

HVOR I MINDST VENTER DET.

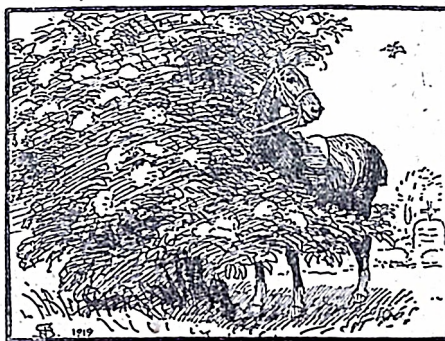
For mange Aar siden levede paa den slesvigske Vestkyst en Præst, som var meget hidsig og opfarende, naar der gik ham noget imod. Saa en Dag først paa Høsten hændte det, at et Par Kvier var blevne borte, og Præstens Karl, Jakob, blev med Vogterdrengen sendt ud for at lede efter de to Hoveder. Jakob var lige saa koldblodig, som Præsten var galhovedet.

Ved Middagstid kom de hjem igen med uforrettet Sag. Præsten blev ilter og gav sig til at spørge dem ud, hvor de havde været. Ja de havde jo ledt nede i Engen, hos Naboens Køer og flere andre Steder.

Ja, der har vi det! sagde Præsten. Har jeg ikke sagt Jer tidt nok, at naar noget bliver borte, skal I lede om det paa Steder, hvor I mindst tror at hitte det. Ser nu til I faar noget at æde; og naar I gaar ud

igen, saa husk paa, hvad jeg har sagt.

Efter den Tiltale gik Præsten ind i sit Studerekammer; men næppe havde han forvundet sin

HYLDETRÆET.

Der staar et Hylde træ paa Ager-skov Kirkegaard ved den nørre Kirkemur. Sagnet fortæller, at naar det to Gange er blevet om-

Ærgrelse, før der meldte sig en ny. Som han ser ud ad Vinduet, bliver han Jakob og Drengen var, der kom bærende med den lange Brandstige og stillede den op til Taget lige udenfor Præstens Vinduer, hvorpaa Karlen giver sig til at stige til Vejrs.

Det blev Præsten for meget, og han foer ud af Døren og spurgte dem, hvad her skulde gaa for sig. — „Har jeg ikke sagt, I skulde gaa ud og lede efter Kvierne?“

„Jo, men Præsten sagde, vi skulde søge, hvor vi mindst ventede at hitte dem; og jeg tror nu, at vi allermindst finder dem i Storke-reden . . . Men hvad er det?“ udbrod Jakob, da han imidlertid var kommen op paa Mønningen. Pastoren faar jo Ret alligevel. Ligger de Skarn ikke dernede og snuer, mens vi gaar her og leder!“

„Hvad behager“, udbrod Præsten, „Du vil da ikke bilde mig ind, at de er der oppe?“

„Nej,“ svarede Jakob sindigt, „men heroppe fra kan jeg saamænd se dem ligge midt inde i vor Havremærk.“ Hm, det Raad skal jeg lige godt skrive mig bag Øret, brummede Jakob, da han steg ned.

hugget og er vokset op igen, saa skal den danske Konge komme og binde sin Hest ved det. Det er nu ved at gro op tredje Gang.

Fra Ventetiden og Kamptiden.

Det er nu omtrent 30 Aar siden ja lidt mere, at jeg var en lille Dreng, der levedeovre i en vestjysk Præstegaard. Og det gaar mig som saa mange andre, at der er mange Begivenheder fra min Barndom, der har præget sig dybt i mig, saa jeg aldrig har glemt dem, og der er mange Følelser, der den Gang greb mig, som stedse siden har haft en stor Plads i mit Hjerte. Paa Bindet af min første Bog, Carl Evalds „I det frie“ skrev jeg mine første barnlige Vers i 1887, og de 2 sidste Linier lød saadan:

„du skal ikke forsage du danske
Mand,
vi faar nok Sønderjylland tilbage“.

Ja, de fleste af os, der var unge den Gang, har sikkert oplevet noget af Sønderjydernes Kamp og følt vore Hjerter opfyldt deraf. Det er ikke saa meget endda, jeg kan fortælle, men lidt er der da. Det første er min Mors Fortællinger. Hun døde 1888. Hendes Fader havde været Præst i Hejls, og hun havde mange Venner i Haderslev og Aabenraa, og vi havde 1883 en Frøken Thyra Bekker i Huset. Hun var en Datter af Advokat Bekker i Aabenraa, der var en af Danskernes bedste Støtter, og som 1874 og fem Gange senere maatte vandre i præjsisk Fængsel. Som 5 Aars Dreng oplevede jeg de 2000 Sønderjyders Besøg i Vardeegnen, og selvom jeg ingen positive Enkeltheder husker fra disse Begivenheder, mindes jeg dem dog som noget meget betydningsfuldt, der satte mit Sind i Bevægelse. Senere kom den gamle Lærer Morten Eskesen mange Gange i min Faders Præstegaard, han havde været Lærer i Vestjylland, og en Gang talte han til Børnene i Skolen. Jeg var med, og hørte af ham, hvordan de danske Børn i Sønderjylland med Tampen skulde læres til at synge „Ich bin ein Preusse“. Med stive Øjne hørte

vi, hvordan de der ikke gav sig blev bukket ned med Hovedet mellem Lærerens Knæ for at faa det sidste Ord i „Ich bin ein Preusse“ hamret fast med Tampen udenpaa Buksebagen. Og Morten Eskesen spurgte: „men hvad tror I nu de Drengene tænker i deres Hjerter“ — de tænker „Fanden gale i Preusserne!“, og saa stammede han i Kathederet saa det rungede i Stuen. Og Morten Eskesen kom med Carsten Thomsens sonderjyske Bondesange — en sonderjysk Sangfugl — kaldte han ham, og jeg lærte dem udenad og kan dem endnu, og en af dem har jeg anbragt forrest i Bladet her. Maaske den bedste. Siden læste jeg naturligvis om Sønderjydernes Kamp. Hans Krüger var en Tid min „Helt“, og jeg købte mig for mine egne Penge Morten Eskesens Bog om ham.

Da jeg siden kom til København som Student, var det en selvfølgelig Ting, at jeg blev Medlem af en af de sonderjyske Foreninger; der var den Gang som senere blandt Studenterne to, „To Løver“ og „4 S“, jeg blev og har senere altid været Medlem af den sidste, og medens jeg som ung Student boede paa „en Hybel“ paa Gl. Kongevej skete det, at jeg havde en Sønderjyde som Nattegæst fra Lørdag til Søndag, naar vi inviterede dem ind til København fra Landbrugsskolerne, og mange Gange har jeg været sammen med dem og været med til at vise dem rundt paa vore Musæer.

Det var saa lidt hver enkelt af os kunne yde, men vi var mange, og det vigtigste var, at vi gav dem Følelsen af, at vi var med, og at de virkelig hørte sammen med os. Det gjorde de forud, det gjorde de den Gang, og det gør de nu, da de — endelig og uden vor direkte Fortjeneste, men som et Lyspunkt for os i al Krigens Ulykke — virkelig er kommen tilbage til vort fælles Fædreland.

Paa de følgende Blade bringer Bladet jer da et lille Billedgalleri af nogle af de Mænd, der har

baaret Kampen for vor danske Nationalitets Bevarelse i Sønderjylland, Kampen mod Magten, der vilde denne deres Nationalitet til Livs; de der har været Førere for de danske Sønderjyder. Det er kun et lille Udtog af en meget stor Mængde, men blot nogenlunde at faa alle med vilde være ganske uoverkommeligt, mange vil savnes i Rækken, og jeg har medtaget nogle faa af dem, der her i Kongeriget har været blandt dem, der stærkest samlede os heroppe til Hjælp og Støtte for vore Brødre under fremmed Aag.

Biskop Jørgen Hansen.

Jørgen Hansen, f. 1802 i Tandslet paa Als, hvor hans Far var Smed. Blev 1848 udnævnt til Biskop over Als og Ærø. Han beholdt sit Præsteembede, da Bispedømmet efter Krigen blev nedlagt. Han var i Spidsen for de sonderjyske Præster, der blev paa deres Plads efter Krigen og aflagde Ed til Tyskerne. „Er der nogen der af Embedsmændenes Bortgang har Fordel, saa er det Fjenden, der derved i Regelen erholder Lejlighed til at anbringe en Mand, der bedre virker i hans Aand.“

H. R. Hjort-Lorentzen, født 1832 i Haderslev, Son af Peter Hjort-Lorentzen. 1859 Borgmester i Eckernførde og 1860 Herredsfoged i Sattrup, fordreven 1864

Hjorth Lorentzen.

Hans Krüger.

af Preusserne. 1868 overtog han Bladet Dannevirke i Haderslev, hans Blad var i den første Tid det bærende dan-

ske Blad, og heri skrev Junggren sine ejendommelig Artikler. Han blev i 1875 domt til 8 Maaneders Fængsling og sad i Fængsel i Magdeburg. 1877 blev han erklæret for dansk Undersaat og forlod Sønderjylland uden at afvente Udvisningen. Han blev senere Stiftsskriver i Roskilde.

at aflægge Eden til Kongen af Preussen. Han var en glimrende politisk Fører og udmærket Taler og Skribent. Det er ham, der har formet den berømte Erklæring: Vi er danske, vi vil forblive danske, vi vil behandles som danske og det efter Folkerettens Forskrifter.

Ahlmann.

Nicolaj Ahlmann er født 1809 i Sønderborg. Han var Landmand og købte 1857 en Gaard paa Als. Hans første politiske Optræden var, da han den 30. August 1866 var Ordfører for den 47 Mands Deputation, der tog til Berlin for at takke Kongen af Preussen for hans Lofte om at tilbagegive os efter Afstemning de danske Egne (Pragfredens § 5), men som ikke fik Foretræde. Sammen med Hans Krüger blev han valgt til den tyske Rigsdag (i 2den Kreds) 1867, den 12. Februar. Han faldt med 900 Stemmer 30. August. Samme Aar, men blev 20. November valgt til den preussiske Landdag, hvor han var Landets Repræsentant sammen med Krüger til han i 1875 trak sig tilbage. Han fik aldrig Sæde i den, da baade han og Krüger i Tillid til § 5 nægtede

Hans Krüger, f. 1816 i Bevtøft Kro. Var kendt som en dygtig Bonde og blev 1847 valgt til Stænderdeputeret i 1. slesvigske Valgdistrikt. 1848 protesterede han i Stænderforsamlingen i Rendsborg, mod Beslutningen om Slesvigs Indlemmelse i det tyske Forbund. 12. Februar 1867 valgtes han til den tyske Rigsdag i 1. Kreds og genvalgtes senere, lige til 1878. Til den preussiske Landdag valgtes han fra 1867 til 1879, men da han ikke vilde aflægge Eden, fik han aldrig Sæde i denne. I Rigsdagen optraadte han derimod stadigt og fremdrog altid § 5. „Vi staar paa vor Ret, og vor Ret er klar, vor Sag kan ikke tabes.“ 1881 døde han. Han var i halvfjerdserne Nordslesvigernes Høvding.

Junggren.

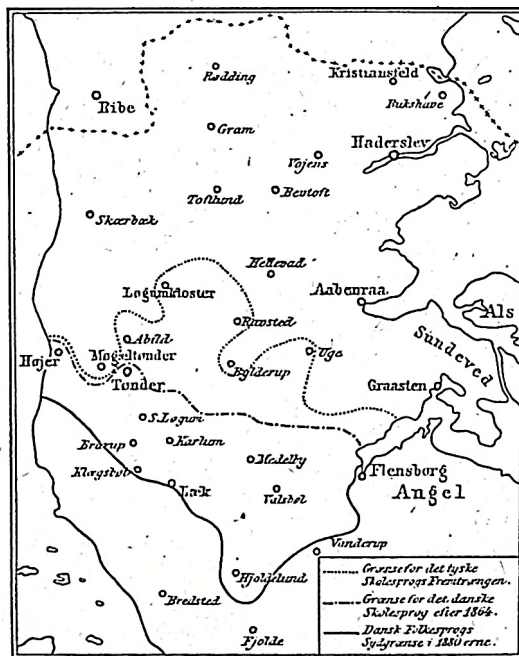
Højt har han mælet, hvor faa kun
det turde,
Venner og Fjender, naar han tog
til Orde,
Fornam at vor Hu staar til Danmark.

Jens Peter Junggren, f. 1827 i Aabenraa. Hans Far var Skibsfører. Fra 1856 Tobaksfabrikant i Aabenraa. Han skrev en Række glimrende Artikler (Bladet Freja) i Tiden efter 1864, henvendt baade til Tyskere og Danske. Samtidig deltog han med Iver i det nationalpolitiske Liv og maatte 1875 vandre 6 Maaneder til Magdeburg for en Artikel. 1881 lykkedes det ham at faa dannet „Foreningen til Bevarelsen af det danske Sprog i Slesvig“, som han blev Formand for, medens Gustav Johansen havde givet Stødet til dens Dannelse. Han blev 1884 valgt ind i den preussiske Landdag, men han døde allerede 1886.

Chr. Monrad var født i Kongeriget, han var for Krigen Kollaborator (Overlærer ved den lærde Skole) i Flensborg. Han blev afskediget, men blev

Monrad.

Reimers.

i Sønderjylland, hvor han tog stærk Del i det nationale Arbejde. Han var en af de faa, der fra første Færd advarede mod „Edsnægtelsen“. Han var Gustav Johansens Medarbejder ved Flensborg Avis, efter sammen med Holdt at have oprettet en dansk Privatskole i Flensborg. Blev den egentlige Arbejder i den af Gustav Johansen undfangede „Sprogforening“, startet 1880, hvor Junggren var Formand, og som hurtig voksede til at faa stor Betydning, dels ved store Boggaver fra Kongeriget. Den fik oprettet Folkebogsamlinger i hele Landet, spredte A. D. Jørgensen „40 Fortællinger af Fædrelandets Historie“ ud over Landet, saa de unge kunde læse Danmarkshistorien, og udgav „den blå Sangbog“, der er berømt i hele Sønderjylland og dernede kan de, som faa Steder nord for Kongeaaen, synge vore Fædrelandssange.

Jakob Reimers, f. 1826 i Kettinge paa Als, hans Fader var Slagter. Han var med i den første Krig og blev 1852 Slagtermester i Sønderborg. Han var fra første Færd med i Nationali-

tetskampen med Liv og Sjæl og havde stor Indflydelse i alle Forhandlinger og Beslutninger. Han var med iblandt de 47 i Berlin og da Vælgerforeningen blev stiftet 1888 blev han Formand for den, hvad han var til 1907.

I. N. H. Skrumsager, f. 1841 paa Skrumsagergaard, har 1859 været paa Rødding Højskole og han var den første sønderjyske Bonde, der udmeldte sig af Statskirken. Han var en ualmindelig oplyst Bønde og har i høj Grad sine Medborgers Tillid, han kom i Sprogforeningens Bestyrelse og i Vælgerforeningen, hvis Formand han blev 1907.

Cornelius Appel, født 1821 i Tislund. Som Lærer ved Seminariet i Tønder fik han Afsked 1864, hvorefter han holdt Sommerskole for voksne Piger paa Rødding Højskole — den gamle Rødding Højskole var flyttet til Askov — senere ogsaa for Karle. Da det blev forbudt danske Præster at tale i Slesvig, blev han Frimenighedspræst i en Menighed omkring Rødding efter at

*I. N. H. Skrumsager.**Cornelius Appel.*

P. Skau.

være ordineret af Vilhelm Birkedal paa Askov 1874. Det var den første sonderjyske Frimenighed.

Peder Skau, f. 1825 i Sommersted, yngre Broder til Laurids Skau. Elev i det første Hold 1845 paa Rødding Højskole. Købte senere Gaarden Buksbave i Fjelstrup. Han var efter Krigen en af de Danskes Hovedledere. Blev Medlem af Haderslev Kreds dag og Provislanddagen i Flensborg til han 1880 ikke blev genvalgt, fordi han i Modsætning til Flertallet af Vælgerne var imod Krügers Standpunkt, at nægte Edsaflæggelsen. Da hans Standpunkt senere sejrede, blev han 1886 atter valgt til Kreds dag og Landdag. I den sidste var han kun 3 Aar, da en ny preussisk kommunal Valglov umuliggjorde Valg af nogen dansk til Landdagen. Indtil sin høje Alder var han virksom rundt omkring paa Møder i Sønderjylland.

Gustav Johansen er født 1840 i Ulsnæs Sogn, hvor hans Fader var Lærer. Han blev afsat som Lærer i Solerup af Preuserne i 1864. 1867 var han en af de dygtigste Agitorer for Ahlmann, hvorfor Preuserne forlangte

ham afskediget fra Holdts Privatskole i Flensborg, hvor han var Lærer. 1867 overtog han „Flensburger Anzeiger“, men udgav den paa Dansk som Flensborg Avis, hvis Redaktør han var til han 1883 overdrog den til Jessen. 1881 blev han ved et Omvalg valgt ind i den tyske Rigsdag i 2den Kreds. Efter Junggrens Død blev han 1886 valgt i 1ste Kreds, og atter valgt 1887, 1890 1893 og 1898. 1888 blev han tillige valgt i 1ste Kreds til den preussiske Landdag. Han var i disse Aar de Danskes Hovedleder. Hans sidste store Kamp i Rigsdagen var om de mange Udvisninger i Sønderjylland, og 1901 døde han.

L. B. Poulsen var før Krigen Lærer. Han blev afsat og kom saa til Vejstrup Højskole i Kongeriget som Førstander. 1870 drog han tilbage til Bovlund, hvor han holdt kirkelige Møder. 1879 blev han præsteviet af Appel og blev saa Præst for en Frimenighed i Bovlund. Politiet gjorde hvad de kunde for at forstyrre. En Gendarm med Sabel og Pikkelhue blev sat til at overvære Gudsstjenesten; det blev forbudt at

Gustav Johansen.

L. B. Poulsen.

holde Gudsstjeneste mellem 10 og 4, men intet kunde standse Livet og 1895 fik de rejst en Kirkebygning. I 4 Aar var den lukket under Forbud, saa var Sagen naaet igennem alle Instancer og 1900 blev den lukket op. Poulsen, der havde været frivillig i 64 døde nu 1919 — saa kort før Genforeningen.

A. D. Jørgensen.

A. D. Jørgensen, født 1840 i Graasten, og hans Fader, Farver Jørgensen, var med de 47 i Berlin og Formand for den danske Forening ved Sundeved. Han blev Adjunkt i Flensborg 1863, men Aaret efter blev han afskediget og boede Resten af sin Tid i København, hvor han blev en berømt Historiker. Hans „40 Fortællinger“ har været en glimrende Bog for de danske Sønderjyder, og herhjemme var han i Firserne med til at vejlede og hjælpe de mange „Sønderjyske Foreninger.“

N. Lycke er Frimenighedspræst i Rødding. Han blev det efter C. Appel 1889 da Appel traadte fra paa Grund af Svaghed. Han var Lærer, men han kunde ikke holde det ud i den preussiske Skole. Saa blev han Degn og Kirkesanger i Gram, men senere tog han imod Frimenighedens Opfordring og blev Præst. I hans Tid fik Rødding Frimenighed rejst sin Kirke, da Højskolesalen var bleven for lille.

A. Horlyck, f. 1836 i Branderup, hører ogsaa til dem, der har været paa Rødding Højskole. Han blev 1881

A. Horlyck.

valgt til den preussiske Landdag, hvor han indtog samme Standpunkt som Krüger (Edsnægter) og blev atter valgt 1882 og 1885, men da den Politik blev opgivet 1888, valgtes han ikke mere.

N. Lycke.

R. Thomsen.

R. Thomsen tog midt i 80'erne Del i Menighedsarbejdet i Sundeved, men 1889 tog han mod en Kaldelse til Præst i Amerika. Senere kom han tilbage da en Frimenighed, der var dannet 1894 i Haderslev kaldte paa ham. Saa begyndte han der under strænge Kaar, til Menigheden endelig i 1900 fik ind-

Julius Nielsen.

viet sin „Kristuskirke“ (den havde staaet lukket i 2 Aar). Og her arbejder han til sin Død 1905. Hans Efterfølger var Thade Petersen. Disse omtalte Menigheder er ikke de eneste, mange andre (ialt 9 har rejst deres Kirker) har dannet sig i den forløbne Tid (den yngste er Aabenraa), og mange Mænd har her virket som danske Præster for de danske Sønderjyder der har villet ofre og yde for at holde et dansk Menighedsliv vedlige.

Julius Nielsen, Grosserer fra Haderslev, blev af Vælgerforeningen valgt til at være Gustav Johansens Efterfølger som Landdagsmand, da Gustav Johansen døde 1901. Han blev valgt 1903. Efter hans Forslag er „Jærnfundet“ oprettet — Grundlaget, der skulde være Sprogforeningens, Skoleforeningens og Vælgerforeningens økonomiske Rygstød og yde Understøttelser til Vidreuddannelse, og til Rejsning af Forsamlingshuse, af hvilke nu flere end 50 er spredt ud over Landet. 1903 trak

han sig tilbage fra Valget og blev erstattet af Landdagsmand Nis Nissen.

J. Jessen var Lærer ved den danske Skole i Haderslev. 1882 overtog han Ledelsen af Flensborg Avis. Han var en glimrende Journalist, og Flensborg Avis blev under ham det førende Blad. Hans Kampmaade var meget skarp, og han har for sine Artikler tilbragt mere end 4 Aar i preussisk Fængsel. 1901 blev han udset til at være Gustav Johansens Eftermand i den tyske Rigsdag og 1902 blev han valgt. Og han sad paa den Plads til sin Død 1906. Hans Medredaktør E. Christiansen overtog da Flensborg Avis.

Peter Grau, Gaardejer i Pøl har i en lang Aarrække været Næstformand i Vælgerforeningen, først da Skrumsager var Formand og senere, da han 1919 trak sig tilbage, under H. P. Hansen og endelig sidst under Grev Schack, da H. P. Hansen paa Grund af Splittelse nu under Genforeningen gik af. P. Grau fungerede som For-

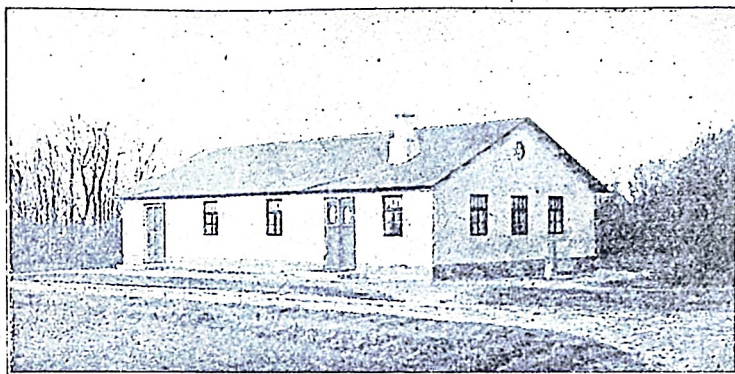

J. Jessen.

Peter Grau.

mand en lang Tid, da Skrumsager var syg. Hvilken Betydning ogsaa han har haft — og som han mange andre af dem, der har taget deres Part af Ar-

Skrave Forsamlingshus.

bejdet i Foreningerne, fremgaar af den Betydning disse har haft, og blandt dem alle er Vælgerforeningen den, der samler det meste. Den har været Nordslesvigs private Rigsdag.

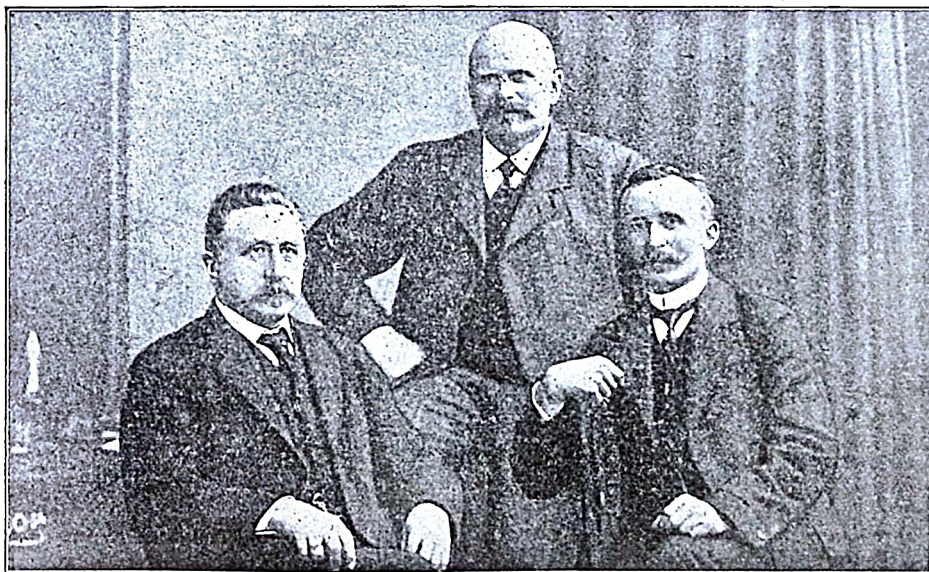
Skrave Forsamlingshus. En lille uanselig Bygning, men det første (1892) af de 50, der rundt omkring i Nordslesvig særlig da den haarde Tvangspolitik under Overpræsident v. Koller ved paa alle Møder at hindre de danske i at

holde Møder, satte alle Kræfter i Bevægelse. 1 Million Mark er anbragt i disse Huse og de er bleven godt brugt, et enkelt har f. Eks. i et Aar været besøgt af 7358 Mennesker til Møder o. l. De største er Sønderborghus i Sønderborg og Folkehjem i Aabenraa, der vel har været Vidne til de mest afgørende Møder under hele Tidens Kamp. Hindringer har der været nok af; Møder er bleven opløst af Politiet i Sneøvis som politiske, Husene er

bleven lukket som „brøstfældige“ for en Revne i Gibsloftet, Myndigheder har forlangt Dorlaase flyttet, Gulve sænkede og Trappetrin gjort bredere for de maatte tages i Brug, og det har regnet med Bøder over dem.

H. P. Hansen-Norremølle. Den sønderjyske Vælgerforening var fra første Færd hans Tanke, og da den 1880 blev til Virkelighed, blev han dens Sekretær og dens ledende Haand. Hans organisatoriske Talent har i det hele taget sat sine Spor ved hans Medvirken i alle den Slags Fællesforetagender baade i Sprogforeningen og Foredragsforeninger rundt omkring, hvor man spurgte ham til Raads og bad om hans Hjælp. 1893 købte han Bladet Hejmdal i Aabenraa og blev dets Redaktør. Efter Landdagsmand Hans Lassens Død 1896 blev han ved et Suppleringsvalg valgt til den preussiske Landdag i 1. Kreds og efter Jessens Død 1906 blev han tillige Rigsdagsmand i den tyske Rigsdag. Da han var imod, at den samme Mand skulde have flere politiske Hverv af den Art, trak han sig tilbage som Landdagsmand 1908. Da Tyskerne bestræbte sig for at erobre nordslesvigske Gaarde over paa tyske Hænder, var han 1909

med til at stifte „Nordslesvigsk Kreditforening“, der skaffede Penge til Danske, der af Nød var tvungen til at sælge. Han har i hele den sidste Tid været den politisk kraftigste Fører, og han var selvsagt den Mand, der maatte bruges, da der efter Freden blev Brug for en Sønderjyde i den danske Regering.

H. P. Hanssen-Norremølle. Kloppenborg-Skrumsager. Nis Nissen.

Nis Nissen, Gaardejer i Viby. Han blev 1908 valgt til Landdagsmand i 2. Kr. **H. D. Kloppenborg-Skrumsager,** Gaardejer, fra Københoved blev H. P. Hanssens Eftermand i 1ste Kreds ved Valget til Landdagen 1908.

Disse 3 var da siden den Tid Nordslesvigs Repræsentanter i Berlin.

Edv. Lembecke.

Edvard Lembecke er født i København 1815. Det er ham, der har skrevet Sangen „Vort Modersmaal er dejligt“, som vi allesammen kan og den Sang om Sønderjylland, der begynder: „Du skønne Land med Dal og Bakker fagre.“ Begge disse Sange har været nogle af Sønderjydernes kæreste Sange. Han var Lærer ved Haderslev lærde Skole fra 1850 til 1864, da Skolen blev forstyrret af Preuserne og Lærerne blev fordrevne. Han var en varm Forkæmper for Danskheden.

Fr. Helweg og Sofus Høgsbro. Foruden disse 2 bør vi nævne Ludvig Schrøder. De har alle været Forstandere for Rødding Højskole for 1864. Helweg 1846—48, Høgsbro fra 48—62 og Schrøder fra 62—64. Adskillige af de Sønderjyder, vi har fortalt om og mange flere, som vi ikke kan nævne, har i den Tid faaet en betydelig Del af deres Udvikling paa denne Højskole,

Fr. Helweg.

der har været som et Rustkammer, hvor de unge har hentet de blanke Vaaben, de har brugt saa godt i den

Sofus Høgsbro.

senere Tids Kamp. Siden 64 har Højskolen i Nordslesvig ikke kunnet trives — de Forsøg, der er bleven gjort, er hurtigt faldet til Jorden overfor Myndighederne, men de unge Sønderjyder er i den Tid i Skarevis draget til danske Højskoler og Landbrugsskoler, der har været af uendelig Betydning for vore Landsmænd dernede.

Morten Eskesen.

Morten Eskesen er født 1826 i Lyne Sogn i Vestjylland, han blev 14 Aar gammel Vinterlærer (Hyrdedreng om

Sommeren). 1851 blev han Lærer i Bevtøft, og var der en Tid Huslærer for Hans Krüger. Senere var han Lærer forskellige Steder, men 1884 flyttede han fra Odense til Kolding for at tjene „S. S.“ en Forening, der blev stiftet 1877 for at hjælpe unge Sønderjyder — først Karle og Piger, senere ogsaa Børn — til at komme paa Højskoler eller „Efterskoler“ i Danmark. Den første Efterskole var i Hejls 1883, hvor Børn kunne komme, naar de var konfirmerede. Til sin Død 1913 rejste han ufortrøden rundt som Agitator for S. S. over hele Danmark, og skønt Sønderjyderne til at begynde med var noget uvillige overfor disse Skoler, opdagede de snart, hvad det kunde betyde for dem og med de 30,000 Kr. som S. S. har kunnet raade over i gode Aar har Danske i Kongeriget hjulpet deres Landsmænd godt.

H. V. Clausen.

H. V. Clausen er dansk Magister i Historie. Han har været den drivende Kraft i den akademiske, sønderjyske Forening „4 S.“ der dannedes i 1888 fra Studentersamfundets Kreds, og til hvis værdifulde Støtter har hørt Mænd som Harald Hoffding (nu Formand), Georg Brandes, Aage Friis og Niels Hjort. Ingen har, som H. V. Clausen ofret sit Liv og sin Tid til Studium af Sønderjylland og dets Mennesker, saa han kunde det ud og ind Sogn for Sogn, ved Rejser snart sagt i al sin Fri-

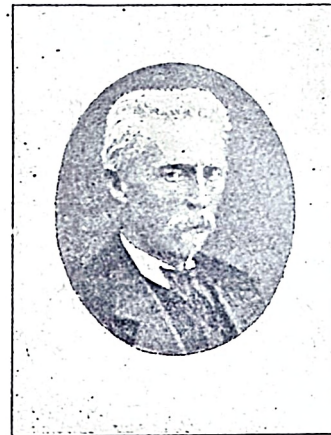
tid. Hans Kendskab har nu under Afstemningen staaet sin Prøve, og med rette var han den sagkyndige, der overfor Fredskongressen kom til at gøre Rede for Forholdene. Hans Navn vil for stedse være knyttet til den nye Grænse, som det har været kendt fra de af Foreningen udgivne Sprogkort.

A. Carstens.

Axel Carstens, tidligere Tandlæge i Aabenraa blev 1889 Formand for Organisation: „de samvirkende Sønderjyske Foreninger“. Spiren til denne Forening er lagt af udvandrede Sønderjyder, men den har rakt langt udover disse til alle Danske i Kongeriget. Dens Hovedopgaver var „at støtte enhver lovlig Bestræbelse for Vedligeholdelse af Danskheden i Sønderjylland.“ Blandt det gode den har gjort er, foruden at vedligeholde Kærligheden hos mange danske, gennem en Aarrække Driften af Efterskolen i Hejls.

Niels Hjort. Rektor og senere Direktør for „De forenede Skoler“ i København er født i Lyksborg. Han var Studenterkammerat med H. V. Clausen og disse 2 gjorde deres første Studenterudflugt til Sønderjylland, med 4 Kr. i Lommen, et langt Sigtebrød og 2 haardkogte Æg. Da Nordslesvigs Nød var paa sit højeste, i den bitre Kamp om Nordslesvigs Jord, som kom, da Preusserne lagde ud for at købe Gaarde og bringe dansk Jord paa tyske Hæn-

Niels Hjort.

der, var det Direktør Hjort der planlagde og ledede Arbejdet for at hjælpe „Foreningen af 5. Okt. 1898“, satte sig det Maal at skaffe Kapital til danske Købere af slesvigske Caarde. I Løbet af 5 Aar skaffedes 550,000 Kroner, der blev givet som Laan i c. 180 Ejendomme, Laan paa de mest usikre Betingelser, og det skal siges til Sønderjydernes Ros, at i intet Tilfælde har Foreningen mistet sine Penge derved. Denne Kamp blev senere ført videre af Nordslesvigs Kreditforening og det i 1915 stiftede „Landeværn“ med Repræsentanter i alle Sogne, hvis Ophavsmand var H..P. Hansen, og som var Modtræk mod en Lov, der lovede billige Laan paa Betingelser, der gjorde Laaneren afhængig af de preussiske Myndigheder. Noget af det morsomste er at Tyskerne aldrig opdagede Hjorts Forening, skønt de godt kunde mærke Virkningerne.

Her burde være et Billede af Højesteretsadvokat Nellemann, der var Formand for den anden akademiske sønderjyske Forening „To Lover“ fra dens Stiftelse 1888 til sin Død, hvorefter Rektor H. P. Hansen fra „Efterslægtsens Skole“ i København blev Formand. Foreningens ledende Kraft var A. D. Jørgensen og Bogsamlingen paa Margrethesminde ved Flensborg, de sønderjyske Aarbøger og Arbejdet med at

(Forts. S. 18).

Spejderchefen, Ritmester C. Lembcke:
»Kongen raa'er for Borgen og saa for alle Land

og saa for mangel rask Helt med dragen Sværd i Hand — — —.

Der er mange Sange i Rektor Hartvig Möllers Bog — og mange gode Sange. De morsomste af dem er de gamle Kæmpeviser. — Og ønskede jeg mig i dette Øjeblik tilbage til Hindsgavllejren, skulde det være for at se de gæve Hellerupmænd træde Ridder-Dansen til en af disse.

Det var en ypperlig Ide Rektor Hartvig Möller havde, da han — ikke alene paa Papiret, men i Praksis — gjorde et morsomt Stykke af den gamle Danmarks-Historie levende for os i sit Spejderarbejde. Jeg vilde ønske, at nogle flere Tropper vilde følge hans Eksempel.

— — — Men Kongen raa'er for Borgen.
C. Lembcke.

Hvad siger Spejdercheferne om „Dansk Ungdoms Sangbog“?

Premierløjtnant Juul, Sydsjællandske Division:

Netop den Sangbog, vi saa længe har trængt til.

Anskaf den, Spejderer!

Den vil gi' os mange glade Timer.

Juul.

Stud. med. Edgar Vollertsen, Københavns Division:

Sangbogen er udmærket, dog synes jeg, at enkelte Sange kunde være udeladt til Fordel for nogle deciderede Marchsange, som f. Eks. Julia, Samson og Dalila etc., men, som sagt, til Skoler og Ungdomsforeninger, tror jeg, den kan faa stor Udbredelse. Min Anbefaling lyder saaledes:

Dansk Ungdoms Sangbog er en Samling af udmærkede Sange. Jeg kan derfor kun anbefale Bogen, der indtager en smuk Stilling blandt de bedste Sangbøger.

Edgar Vollertsen.

Grosserer Carl Aagaard, Midtjyske Division:

De anmoder mig om en Udtalelse om »Dansk Ungdoms Sangbog«, og tjener som Svar, at Sangbogen synes mig god, den vil passe for Højskoler og lignende, men efter min Mening er der for meget for Spejderen, han samler et Uddrag, naar han gaar paa Vandrang, og der vil en decideret Spejder-sangbog være mere paa sin Plads.

Carl Aagaard.

Kaptajn Hølgø Bennike, Nørrejske Division:

Af de Sange, som Folk synger, kan man ofte med Rette bedømme deres Sjæls Indhold. Det har ofte vægret mig at høre Spejdere, der som Følge af deres Spejderløfte burde føle et større Ansvar for deres Personligheds Udvikling end de fleste andre Dreng, søge deres Glæde i Sange, hvis Indhold nærmest maa betegnes som vidløst Pjat. Selv om disse Sange i og for sig kan være ret uskyldige, saa gør de dog Skade derved, at de ofte fanger saa meget af Drengenes Interesse, at der i kendelig Grad bliver for lidt til overs til de Sange, der giver Udtryk for Tanker og Følelser, som er egnede til

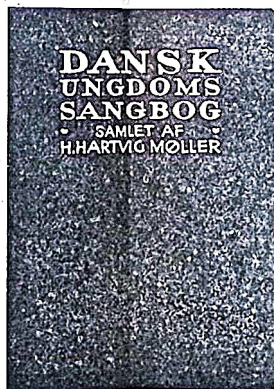
at bygge Drengenes Personlighed op. For Førere, som har Vilje til at kæmpe mod Pjattet og for de Kræfter, som giver Personligheden Værdi, vil denne Sangbog være en god Hjælp. Den indeholder de skønneste af vore gode, danske Sange og ingen, som ikke fortjener at henregnes til dem.

Helge Bennike.

Ritmester L. P. Olsen, Bornholms Division:

Den af Rektor Hartvig Möller samlede Sangbog for »Dansk Ungdom« vil jeg gerne give min bedste Anerkendelse.

Den er en fortrinlig Udgave bestemt for alle Karakterer og Sæmninger og opfylder udmærket det alsidige Krav en frisk, god og glad Ungdom stiller til en Sangbog, og jeg mener, at det vigtigste, det der maa staa

Pris 2,25 Kr. pr. Stk., naar 25
Eksemplarer bestilles.
Enkelt Eksempel 3,00 Kr.

Steen Hasselbalchs
Forlag.

Købmagergade 26. — Telef. C. 12240.
København K.

i Forgrunden, er, at vi gør noget netop for Ungdommen, saa at den kan faa noget godt at bygge paa — det vil jo glæde og gavne alle.

L. P. Olsen.

Premierløjtnant E. Wissum, Hertug Knuds Division:

Jeg takker Dem for den tilsendte »Dansk Ungdoms Sangbog« ved H. Hartvig Möller. Det er en fortrinlig Samling, der rummer: for det første det, vi plejer at synge, for det andet meget, som vi desværre kun af og til synger, og for det tredje en Rigdom af Sange, som vi burde synge.

En Oversigt over den iøvrigt udmærkede Gruppering af Sangene vilde yderligere lette Brugen.

Formatet er lige til en Lomme, men — og det er egentlig min eneste Anke — jeg frygter, at 1 1/2 cm er en Tykkelse, der i hvert Fald gør det vanskeligt for Bogen at blive den, alle har med overalt.

E. Wissum.

Adjunkt Viggo Rosent, Fyns Division:

»Dansk Ungdoms Sangbog«. Samlet af H. Hartvig Möller.

Saaledes lod Titten paa en tillalende lille blaa Bog, som en skønne Dag kom dumpt ind ad Døren til mig, og med den største Forventning gav jeg mig til at blade Bogen igennem. Thi er der nogen, der kender Dreng og ved, hvad de elsker at synge, da er det Rektor Hartvig Möller ved Hellerup Gymnasium. Med sin sædvanlige heldige Haand har han da ogsaa af de rige Kilder, der stod til hans Disposition, forstaaet at træffe det rette Valg, saaledes at Skæmt og Alvor, nyt og gammelt udgør et smukt harmonisk Hele, der i Forbindelse med den praktiske Indbinding, lige afpasset til en Drengelomme, vil sikre Bogen den Plads, den fortjener, blandt Spejderne, i Skolen og overalt, hvor Sangen har Bo, hvorfor jeg ogsaa straks ved dens Fremkomst anbefalede den som en af Premiererne ved Foraarsturneringen i Fyns Division. Kunde vi nu inden alt for længe faa Melodierne til Bogens 236 Sange samlet i et Bind i en ganske let Udsætning, vil Vær-

ket med det Supplement have afhjulpet det Savn, som længe har været dybt følt af de mange, der i særlig Grad har med den danske Ungdom at gøre.

Viggo Rosent.

Kontorchef Frans Bruun, Lyngby Division:

Jeg har med Tak modtaget et Eksempel af »Dansk Ungdoms Sangbog« og kan paa det varmeste anbefale vore Spejdere at anskaffe den. I Bogen er vore bedste Sange samlede, og den afhjælper uden Tvivl et stort Savn. For Fremtiden hører den med til min faste Spejderudrustning.

Frans Bruun.

E. Christiansen.

sortere Boggaver og rette danske Stile fra sønderjyske Born er nogle af de betydningsfulde Arbejder Foreningen kan pege paa.

E. Christiansen er nu Redaktør af Flensborg Avis, hvad han blev efter Jessens Død. Bladet har i hans Hænder holdt den Stilling med Hensyn til Kraft og journalistisk Dygtighed, som Jessen havde givet det, og nu under Genforeningens Forhistorie, har han været den ihærdigste Talsmand for de danske i 2den Zone.

Andr. Grau er en Brodersøn af Peter Grau. Han blev 1906 Medarbejder ved Dybbølposten og er nu sammen med Tycho Filskov Bladets Redaktør. Han er nu kommen frem i første Række under Genforeningsforhandlingerne som den ivrigste Talsmand for 2den Zones Krav. Han var bl. a. Medlem af Pariserdelegationen, der i Marts 1919 havde Foretræde for Fredskonferencens Mænd.

Paul Verrier. Ingen Skildring af de Mænd der har arbejdet og virket for dansk Nordslesvig vilde være fuldstændig uden at medtage Franskmanden Paul Verrier. Allerede længe før Krigen har denne dansktalende Franskmand — Professor i nordiske Sprog ved Sorbonnen — interesseret sig for Danmark, som han besøgte for første Gang i 1867 og allerede den Gang

Paul Verrier.

I Krigens Tid talte han Sønderjyllands Sag Gang paa Gang i politiske Kredse og gjorde et Kæmpearbejde for de sønderjyske Krigsfanger, hvis Behandling i Fangelejren han ledede og hvis hurtige Hjemsendelse han foranledigede. Faa skylder vi saa meget, som vi skyld ham, og han fortjente en hel Afhandling for sin Virksomhed.

Ufuldstændig er denne Oversigt — som sagt — og ufuldstændig er denne Maade at skrive Historie paa. Men læg sammen af de Ting der er nævnet under de enkelte Billeder. Studer det lidt grundigt, og I vil finde en Mængde Foretagender, som hver kunde fortjene sin Afhandling, og Antydninger, der giver Bidrag til Forstaaelsen af en heltemodig, aldrig svigtende og aldrig raadløs Kamp for det der er kærest og som disse Mænd og Kvinder med fuld Bevidsthed ikke har villet midste. En Kamp i Opofrelse og utrætteligt Arbejde ført under de haardeste Vilkaar og ført af Bønder og Menigmand med en Klogskab og navnlig med en Idealisme og en Tro, der gør al vor Kultur og Klogskab til Skamme.

Mig har Sønderjydernes Kamp lært at elske mit danske Fædreland og mit (Fort. S. 20).

Andr. Grau.

gæstede han Sønderjylland og vandt sig Venner der. Fru Martha Ottosen (Enke efter Johan Ottosen, der har skrevet „Det haver saa nyligen regnet“, og Datter af Gustav Johansen). H. V. Clausen, Gustav Johansen og H. P. Hansen regner han for sine nære Venner. Han er fuld af Beundring for de sønderjyske Bønder og deres Kamp.

Spejdernes egen Side.

Ved Leo Breson, 1ste Helsingør.
Teksten fra „Vor Ungdom“ August 1919.

FREMAD

Melodi af Leo Breson, 1ste Helsingør*).

Sopran Allegro vivace quasi marziale

Alli

Tenor

Bas

mf. *crese*

Se vi - i - ler frem mod Maa - let i den kla - re Dag. Vil - jen

stærk og sejt som. Staa - let her i Ti - dens Jæg frem, ja frem til Sol og

cresc. *poco a poco* *poco rit*

Lyk - ke frem trods Gny af Strid! Vi vort gam - le Land vil byg - ge i den ny - e Tid

Sad vi tidt i vege Drømme,
mens i Muld det brød,
gled vi jævnt ad Tidens Strømme,
naar det til os lød:
Frem, ja frem til Sol og Lykke —
frem, trods Gny af Strid!
Vi vort gamle Land skal bygge
til den nye Tid.

Saa til Jerntag, hvor det gælder
Danmarks unge Flok;
frem af Tidens Skød det vælder,
her er Virke nok.
Frem, ja frem til Sol og Lykke —
frem, trods Gny af Strid!
Vi vort gamle Land skal bygge
i den nye Tid.

C. C. Clausen.

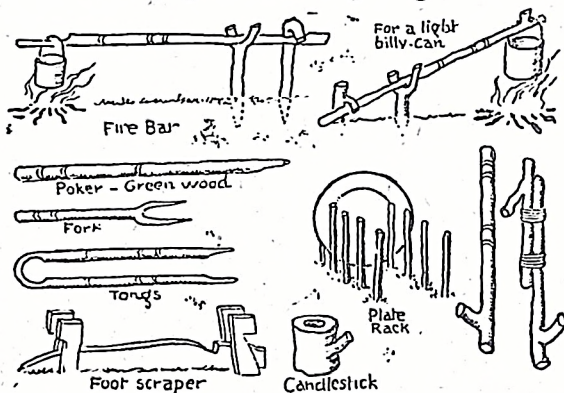
*). I Melodiens 8nde Takt skal staa es med Opløsningstegn i Stedet for g; i næstsidsste Takt skal i den øverste Noderække staa: g' b' es" i Stedet for b' es" es".

danske Sprog og saadan er det for mange. Thi vi kan sagtens, og vi ejer disse Ting saa trygt og selvfølgelig, at vi ofte glemmer hvad de er værd, fordi vi som Danske er saa tilbøjelige til at beundre og misunde andre. Men Sønderjyderne har givet os det levende og kraftige Bevis paa, hvad det betyder og denne for dem saa trange Tid, i hvilken vi dog ikke har kunnet undgaa at miste Terrain, har for os-betydet en Rejsning af Nationalfølelse og national Holdning, saa vi i deres Fodspor har lært at arbejde, ofre og lide for at hævede vort eget umistelige, at værne om det og holde det rent og smukt og i Ære. Det skal alle i Spejdere

lære af vore Brødres Kamp — sonden Aa.

Billederne i denne Artikel har jeg laant dels hos Gyldendalske Boghandels Forlag fra Bogen M. Mackeprang: Nord-slesvis 1864—1909 og dels fra Pios Forlag fra Bogen: Sønderjylland redig. af Sv. Dahl og Ax. Linvald. Jeg takker de 2 Forlag, og naar jeg skal nævne nogle Bøger, hvor I kan faa mere at vide — og denne Artikel er for ufuldstændig til at kunne gaa ene og bør, hvis den virker, som jeg haaber, give jer Lyst til at vide rigtig Besked — da bliver det disse to, jeg først og fremmest maa henvise jer til.

Spejdernes Lejrbog.

MESSEN.

Lejrens Maaltider er de vanskeligste at holde Orden ved, men der er ingen Grund til, at de ikke skulde afholdes i fuldstændig Ro og Orden. I mange Spejderlejre — og i næsten alle Ikke-Spejderlejre — er der et saadant Spektakkel og Raaben op, at det er vanskeligt for mange at forstaa, at Maaltiderne baade kan og bør være langt mere ordentlige end hjemme.

Jeg forudsætter I ikke har Penge til et Spisetelt, og at I, hvis I har det, vilde foretrække at bruge

dem til noget mere spejdermæssigt. Spejderne foretrækker „at slaa sig ned i Klynger paa det grønne Græs“. Hver Patrulje bør have sin særlige Del af Messeomraadet og er ansvarlige for, at det holdes rent og pænt. At smide omkring med Levninger og Affald er omtrent den værste Forbrydelse i en Lejr. Det tiltrækker Hvepse og Fluor — og Sygdom kan blive Følgen. Tropsføreren bør inspicere Messen efter hvert Maaltid og gøre alvorlige Forestillinger hos Føreren af den Patrulje, der har forbrudt sig.

Det er udmærket at grave en Grøft til hver Patrulje. Drengene

sidder paa den ene Side med Benene ned i den; den anden Side er deres Bord.

Hver Patrulje maa forholde sig rolig indenfor sit Omraade, der maa ikke være nogen Bevægelse sig hid og did, samt Raaben paa de Spejdere, der besørger Opvartningen. Dette Virvar — der kan ses i de ti af tolv Lejre — skyldes simpelthen den Kendsgerning, at det betaler sig at raabe og larme. Det er nødvendigt, hvis den der raaber skal faa al den Mad, han ønsker. I en Spejder-lejr faar enhver Dreng alt det, han kan spise — uden at raabe — og ikke nok saa megen Raaben hjælper ham til mere. Den opvartende Spejder er ikke Slave for enhver. Der er en „Opvarter“ for hver Paltrulje, og han udfører kun Ordre fra Tropsføreren, Depotforvalteren eller Køkkenchefen, eller hvem der nu har med Maden at gøre.

Han faar udleveret Proviant for hver Dreng — i saa store Partier som muligt; f. Eks. bør der

ved Morgenmaaltidet udleveres en bestemt Portion Smør og Brød til hver Patruljefører og ikke en Skive til hver Dreng. Hvis der ønskes mere Brød, Ost eller Smør, kan Føreren sende Bud efter det. Drengene bør have saa meget af disse Ting, som de ønsker.

Paa den anden Side skal Grød, Kød, Budding o. s. v. uddeles i bestemt afgrænsede Portioner, og ingen Raaben bør bevirke, at nogen Dreng faar mere end sin Part.

Ingen „anden Omgang“ bør uddeles for alle er parate til den — baade „Opvartere“ Kokke og Tropsførere. Resultatet af dette er, at Forvirringen forsvinder, en velgørende Ro sænker sig over alle, og Fordøjelsen fremmes. Der er ingen Fordel ved at være en „Slughals“. Rolige Maaltider vil bidrage mere til Sundheden i jeres Lejr end nogen anden Reform, jeg kan foreslaa.

Kød og Budding bør uddeles paa hver enkelts Tallerken, der bringes op af „Opvarteren“. Ved Suppe, Grød og sommetider Budding, klarer man sig bedre med en Kop. Arbejdet ved Uddelingen skal uddeles saaledes, at een Kok, f. Eks., uddeler Grøden (med en Kop), en anden Mælken, en tredje Sukker. Kokkene spiser i Nærheden af Køkkenet og Tropsføreren et Sted, hvor han har Overblik. Efter hvert Maaltid skal hver Dreng vaske sine egne Redskaber op i en Spand varmt Vand med lidt Sæbe i. Inspektion af Spisegrejer bør foretages, da det ogsaa sikrer mod, at noget gaar tabt.

De egentlige Maaltider er tre om Dagen, og der staar i Spejderbogen, at Hovedmaaltidet bør lægges midt paa Dagen. Dette vil

sandsynligvis stemme overens med Drengenes Skik hjemme, men det maa absolut følges af en Hviletime. Paa meget varme Dage vil det være bedre at have det om Aftenen, da Middagsheden saaledes undgaas, og Kokkene kan deltage i Lejrens Virksomhed fra Kl. 10 om Formiddagen til 4 om Eftermiddagen.

Frokost Kl. 12½ kan saa bestaa af Brød, Smør og Ost samt Marmelade eller Sirup. Der drikkes Vand til.

Dagens tungere Maaltid kan bestaa af en Kødret og Budding. Man drikker Vand, men Kakao serveres senere rundt om Lejrilden. Kød en Gang om Dagen er mere end nok, men det giver nogen Afveksling nu og da at have noget andet end Grød, Smør, Brød og Te til Morgenmad. Noget let hver anden Dag vilde passe. Disse Maaltider synes faa og uinteressante, men er i en Lejr himmelske i al deres Tarvelighed.

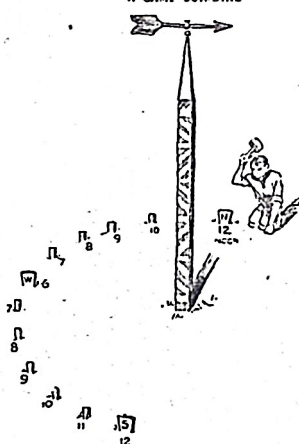
Der skal være Beskøjter til Kakaoen ved Lejrilden og Beskøjter straks om Morgen til en Drik Mælk eller Kaffe. Drengene stiller sig op og gaar forbi to Kokke, hvoraf den ene giver dem tre Beskøjter hver, den anden en Kop Mælk af en bestemt Størrelse.

Fuglene i Juli.

Til Sankt Hans da Sangfuglene og Gøgen tav, var der et Øjeblik hvor man syntes, at der var saa faa Fugle; men det er kun tilsyneladende. Den Tid vi gik ind i er den aller fuglerigeste. Nu har de fleste Fugle deres Unger ude,

A CAMP SUN-DIAL

Lejruret.

Listen over Maaltiderne ser saaledes ud:

Reveille	Kl. 6	Morgen
Morgenmad	" 6 ¹⁵	
Frokost	" 8	
Middag	" 12 ³⁰	
Te	" 6	Eftermiddag
Aftensmad	" 8 ³⁰	

Alt andet maa tilpasses efter den; den maa aldrig veksle fra Dag til Dag.

Stære og Viber ses i Sværme i Engene, Svalerne fodrer Unger i Rad paa Telefontraadene. Storkungerne prøver de første forsigtige „Flyvespring“ hen langs Tagrygningen og underholder os med mange andre Kunster, ja, hvad kan en Stork ikke hitte paa. Se nu her paa Billedet en Storkerede paa en Telefonpæl, det er da et originalt Paahit. Det var i Fjor et Storkepar fik Lyst at anbringe Reden der, og til Trods for, at den 2 Gange blev pillet ned, fik de den dog færdig, og 3. Gang fik den Lov at blive; men der blev ikke Tid til at faa Æg og Unger for det meget Byggeri. Reden blev desværre lumskeligst fjernet medens Storkene i Vinter var borte, og Forsøget blev ikke gentaget der i Aar.

(Forts. S. 23).

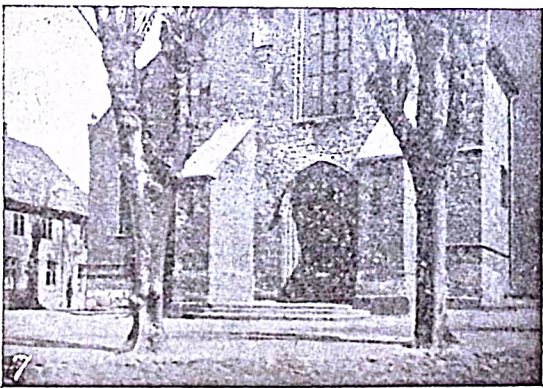
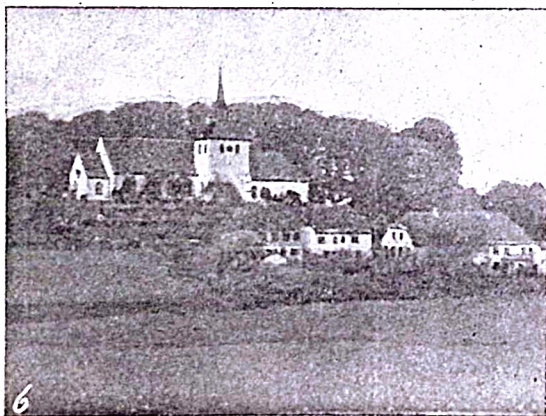
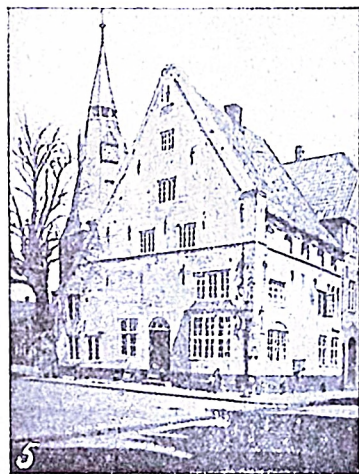
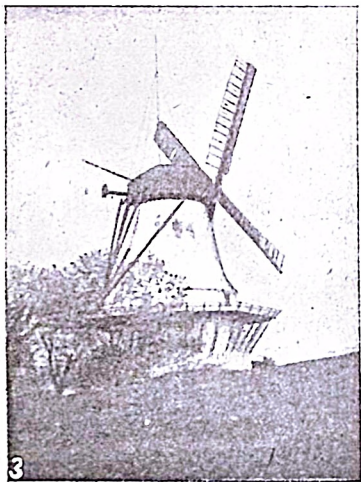
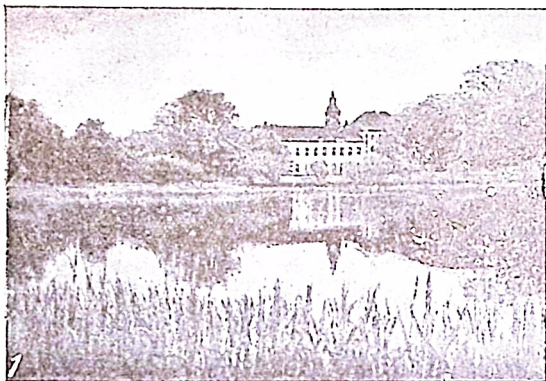
Bemærk

Side 16 og 17, hvor Spejderchefen og Divisionscheferne udtaler sig om

„Dansk Ungdoms Sangbog“.

Kender Du Sønderjylland?

Præmieopgave. — Besvarelser inden 25/8.

De unge Maager spredes over Landet fra Yngleholmene ved vore Kyster. Hejrerne søger til ny Fiskepladser, hvor de ikke naar hen i Yngletiden, ud over Smaasøer og Aaer i Heden ud til Vestkysten og op i Vendsyssel. Flere og flere Vadefugle nordfra følger Spovens Exempel og søger herved nogle i Flokke som Spover og Præstekraver, medens Klirer og Bekkasiner mest træffes faa ad Gangen, selv om de maaske følges herved i Flokke om Nætterne.

Nu kommer den Tid, da man skal mindes Fuglenes glade Foraarssang og ikke fare for haardt frem imod dem, naar de gæster vore Kirsebærtræer og Ribsbu

sk og vil tage deres Part af Naturens rige Gaver.

Efter at Sangerne blev tavse, har vi dem dog en Stund; men mod Slutningen af Juli faar saa en saa en anden Rejselyst og drager af. De fleste gamle Gøge rejser ogsaa, men de unge Gøge kan det meste af August Maaned ses her drage om med et helt Følge af Vipstjerter eller andre Smaafugle til deres Opvartning.

Stork og Mursejler begynder ogsaa paa deres Vandringer, men Rejsen gaar jo ikke med et Slag og mange Arter, som begynder tidligt, kan vi endnu længe glæde os ved hist og her at se Efternølere af.

P. Skovgaard.

Brevkasse

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionen i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undertegnet med Mærke, men til Redaktionen's Brug maa Navn og Adr. opgives.

Sp. Hvortil skal man skrive, naar man vil abonere paa Ulvebladet og hvormegit koster det?

Sv. Korpskontoret Nørregade 14. Kr. 3,00 aarlig.

Sp. Hvor gammel skal man være for at kune blive Flokforer.

Sv. Det kommer an paa hvor moden man er, og hvem man arbejder under. I Almindelighed ikke under 20 Aar.

Sp. Er der en gammel Spejder der vil sælge 1ste Aargang og de første 7 Numre af 2den Aarg. af „Vor Ungdom“, da bedes Pris og Adresse sendt til Asta Jensen, Læssøegade 19, Odense.

Sp. Skulde der være en ung Mand, — 17 — 18 Aar gl. — som vil være Tropassistent i 10. Østerbro Trop, bedes han snarest henvende sig til Troppfører Stefan Litauer, Niels Hemmingsensgade 8 II Kbh.

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Til
Spejderbrug:

Korttasker

Rygsække

Thermosflasker

Poser til

Sæbe, Svamp og Kam

Amatøralbum

Drikkebægere

Til
Skolebrug:

Rygsække

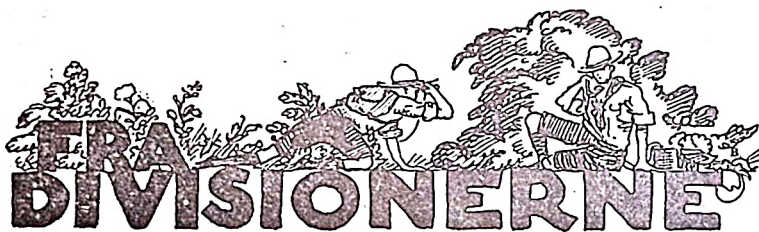
Bogbærere

Skoletasker

Penaletuiere

Pennevidskere

Spejderne i Sønderjylland.

Sønderjyllands Spejdere under det danske Spejderkorps danner en Division, og det er en betydelig Division.

Begyndelsen blev gjort i Hinds-gavl i Fjor — vi ventede jo allerede den Gang Genforeningen — og vi havde travlt. Ved Ansøgning hos Sønderjysk Fond havde Korpset faaet bevilget Penge til at invitere 50 sønderjyske Drengene til Lejren, og 2 unge Mænd fra Hellerup Division foretog i den Anledning en Agitationsrejse dernede. De holdt Foredrag, de viste Lydbilleder for at oplyse Sagen og de fik da 50 Drengene — dels unge Mennesker — fra alle Egne i Sønderjylland, som gik i en for dem af Hellerupdivisionen anlagt Lejr og under Førerskab af ældre Spejdere fra Hellerup. Der blev arbejdet stærkt med dette ganske uensartede Materiale, og Hellerup Divisionen har ved denne good turn sat sig et smukt og værdigt Minde i Korpsets Annaler. I Lejren deltog desuden som ny Mand cand. jur. Poul Madvig, som skulde til Haderslev og gerne vilde tage en Opgave af denne Art op naar han kom derover.

Det var Tanken at disse nyuddannede skulde danne Staben, og lade det lærte gaa videre, og saa

skulde Arbejdet gaa stot fremad. Hvad er 14 Dage i Lejrtræning, naar det drejer sig om at skulle gøre andre til Spejdere — ikke ret meget, og saa Folk tagne nogenlunde paa Slump. Nej ikke alle, der var med i Hinds-gavl, bliver sønderjyske Spejderveteraner, men der er mange der har holdt fast. Kaptejn Spanding, Kolding skulde være Chef for denne Division i Svøbet, men desværre var det ham umuligt; et Forsøg paa at faa en Mand dernede fra strandede, og saa overtog Rektor Hartvig-Møller Ledelsen — foreløbig, thi der maa og bør jo være en Mand dernede, naar vi naar saa vidt.

Hartvig Møller medbragte af Forudsætninger foruden en stor Arbejdskraft, en solid Kunnen og Evne til at lære fra sig og endelig et Kendskab til mange af den lille Flok der begyndte. Der var meget, der lovede godt ved Starten. Det var let at interessere Forældrene. De danske Sønderjyder ved — bedre maaske end alle andre — hvad frivillig Organisation er værd, den er gaaet dem i Blodet, og saa tilmed en idealistisk Ungdomsorganisation kommende til dem fra Danmark. Skræmtes nogle ved Viden om de tyske „Pfadvindere“ og deres militaristiske Stil, det var jo deres Erfaringer paa det Omraade, saa varede det ikke længe. Desuden følte de vel stærkt Tran-

gen til noget med aandeligt Indhold for de ganske Unge.

Vi maa nemlig ikke glemme, at dette havde Skolen aldrig ydet dem; saa Trangen var stærk, og de greb Bevægelsen med stor Forventning, og denne Forventning mødte en lignende Forventning herhjemme — den var ganske vist dikteret af Ukendskabet med Forholdene, men den var der. Begge disse Forventninger har mødt store Skuffelser, og det er ikke mærkeligt, thi der var, og det viste sig snart, meget store Mangler. Først og fremmest hos Drengene der mangler Grundlaget, og det lader sig let forklare ud fra deres Stilling til Skole og Kirke, der som offentlige Indretninger var tyske i Sind som i Skind. Forældrene var spændt haardt for, og paa dette Omraade gjorde Krigen sin Virkning. Hvem var der til at give de unge Idealer udover det ene, at være Danske? Ingen! Hvor var det at vente, at de skulde tage med Alvor paa en Ting som denne, det var for dem ganske naturligt Røverleg og Skovtur. Dernæst Førere! Ventede de dernede at vi skulde skaffe dem Førere heroppe fra? Ak, de blev skuffede, og ventede vi at finde en Befolkning af unge, der med sønderjysk Maalbevidsthed vilde og kunde tage Gerningen op, ak da blev ogsaa vi skuffede, thi hvor var de unge Mænd, der skulde tage fat. Krigen havde taget de fleste, og de, der var tilbage, var knækkede og trætte. Der var da Drengene nok men ingen Førere, og det er ganske karakteristisk, at kun 2 af de 10 Sønderjyder fra Hinds-gavl over 16 Aar nu staa som Tropsførere, nemlig Gustav Johansen, Aabenraa og Andr. Lehmann, Christiansfelt, idet en 3die

Fører som ogsaa var i Hindsgavl, Charles Borch, Tønder, ikke dengang var fyldt 16. Dertil kommer saa, at det snart fik Hastværk med at gøre Drengene til Spejdere, for at de kunde komme til at hjælpe ved Afstemningen.

Denne hjælp os alligevel, idet det Arbejde Drengene og Føreren lagde ind ved den Lejlighed gav dem en yderlig god Voksebund, men den har ikke bidraget til at udvikle Interessen for det egentlige Spejderarbejde.

Jeg skal meddele et Par Rapporter fra Tiden før Afstemningen.

Haderslev, 1. Marts 1920.

Det er blevet sagt om Haderslev Trop, at man kunde dele dens hidtidige Historie i 3 Afsnit: Troppen som „Privatmand“, Troppen som „offentlig Person“ og Troppen som „uundværligt Led af Samfundet“. Hvorvidt det stemmer, er vi ikke selv kompetent til at afgøre. Men jeg forstår Meningen. 1ste Afsnit var, da vi kom hjem fra Hindsgavl. Det var i August. De kan tænke Dem en stor Skare uniformsløse Drenge af alle Aldre, uden Begreb om Spejdervæsen, og en lille Skare uniformerede Hindsgavlere, med lidt Begreb om Spejdervæsen, men uden Begreb om Organisation etc., og saa dertil den Omstændighed, at sønderjyske Drenge gennem tysk Skole og Kultur er opdraget til ikke at tage Initiativet til noget, men til at vente paa, at enhver Ordre skal komme fra oven. Det er heldigt, at den første Tid tilhørte Privatlivets Fred. I September kunde vi være bekendt at vise os. Vi havde adskillige virkelige Spejderture, baade Tropsture og Patruljerture, og flere og flere tog Rekrutprøven.

Alle fik Uniformer, og en dygtig Patrulje gjorde sig berømt ved en 4 Dages Tur til Vestslesvig, hvor de overnattede i Lader og endogsaa en Nat i en Svinesti, der var det eneste, der var tilbage af en nedbrændt Gaard. De vakte vild Opsigt, da Folk kun kendte Spejdere gennem Avisen.

Troppen lærte nogenlunde at exercere, og paa Trops- og Patruljerture blev der paa Grund af Mangelen paa Levnedsmidler købt de mærkeligste, men overmaade velsmagende Retter af spiselige Svampe og Frugter. Vi fik et Par Tilskud til Tropskassen i danske Penge og forsynede os med Teltlærred, Signalthorn og Aluminiumsgryder, der vilde vække kongerigske Husmodres Misundelse. I Oktober fortsattes den spejdermæssige Uddannelse, og samtidig begyndte Afsnit 2, Troppen som „offentlig Person“. Man havde hørt om os rundt omkring og ønskede Patruljer dannet. Vi maatte til Fjeldstrup, Kristiansfelt o. a. Steder for at skaffe os nye Spejderkameraer. Snart maatte hele Troppen afsted, snart enkelte Patruljer, det gjaldt jo om at vise Folk, hvad Spejdere var for noget. Og det skortede ikke paa velvillig Modtagelse, hvor vi kom frem. Som Bevægelse, indført fra Kongeriget, var Bevægelsen paa Farhaand sikker paa Sympati, og som den første danske Ungdomsbevægelse, der siden 64 har faaet Lov til at røre sig ogsaa offentligt, hilstes den som et Varsel om og Forsmag paa de lyse Tilstande, der vilde komme, naar Landet atter blev dansk. Vore Patruljeførere maatte slide i det for at uddanne Patruljeførere for de nye Patruljer, og de nye Kristiansfelt-Spejdere blev straks sat i med det spændende Arbejde at bringe Uniformer enkeltvis over Grænsen for at undgaa Told, et Arbejde, vi hidtil selv havde besørget. Nu har Kristiansfeltene stor Øvelse deri, fornylig bragte 5 Mand ca. 30 Bluser til Aabenraa Trop over Grænsen, de havde hver ca. 6 Bluser paa.

Vi fik efterhaanden dannet Patruljer i Fjeldstrup, Anslet, Kristiansfelt (der nu er Trop med 3 Patruljer) og senere i Højrup, Stepping, Lunding og Vandling. Gram, Skærbæk og Agerskov staar for Tur. Samtidig voksede Kammeratskabsfølelsen og Ærgærrigheden

i Troppen og Interessen for, hvad de andre sønderjyske Troppe (Aabenraa, Sønderborg, Tønder og Flensborg) lavede, steg. 1. Aabenraa afholdt Tropsfest, hvori vi deltog med et mindre Antal, og vi havde af og til Besøg af Aabenraa Spejdere. Ved Hjælp af det danske Byraadsflertal fik vi Tropslokale paa det tyske „Jugendheim“, hvor ellers kun tyske Foreninger har holdt til. I Juleferien gjorde vi Forberedelse til en større Tropsfest, og den 3. Januar afholdt vi den. Det blev i Virkeligheden et Divisionsstævne, kun Divisionschefen manglede. Vi var samlede ca. 140 Spejdere fra alle Sønderjyllands Troppe, kun Flensborg, der var indbudt, svigtede. Om Aftenen var der stor Opvisning paa Teatret (første Hjælp, Lejrliv, Sang o. a.). Salen var overfyldt, nuværende Borgmester Svendsen holdt Tale, Pastor Thade Petersen ligeledes, og saa talte jeg naturligvis selv om Spejderbevægelsen. Dagen efter var der Parade og Marsch gennem Byen. 17 af 1 Sønderborg Trop blev her et Par Dage, de afmarscherede til Aabenraa en Nat Kl. 1 ledsaget af mig med to af mine Patruljeførere, vi havde en pragtfuld og stemningsfuld Tur i Frostvej og Maaneskin, forbi Knivsbjergs mægtige Stenkolos, hvor Bismarch for stod mørk og truende, til de ægte jyske Højdedrag og Dale omkring Aabenraa. Fra Aabenraa tog vi med Morgendamperen til Sønderborg og derfra til Flensborg for at se til Troppen der, der trængte til Støtte. Fra Flensborg tog vi hjem pr. Bil. Tiden kan undertiden lobe fra en.

Faa Dage efter traadte Freden endelig i Kraft, og vi gled da for Alvor ind i 3die Afsnit. Dette var dog allerede begyndt nogle Uger før Jul, idet vi daglig afgav en Spejder til Tjeneste paa Valgkontoret; men den Dag, da vi paa Byens Gader saa opslaaet det korte og historiske Telegram: Freden traadte i Kraft i Gaar, da følte vi, at nu kom der en Tid, da vi fik Brug for vore Kræfter, og hvor vi maatte vise, hvad vi duede til. I den Tid maatte alt andet vige. Samme Dag fik vi at vide, at det danske Agitationsudvalg ønskede, at Spejderne Dagen efter (en Mandag, hvilken Dag er Markedsdag) skulde foranstalte en Indsamling paa Gaden til Fordel for Agita-

Bemærk

Side 16, og 17, hvor Spejderchefen og Divisionscheferne udtaler sig om

„Dansk Ungdoms Sangbog“.

tionen og som Optakt til Afstemningsarbejdet. Vi fik saa sammenkaldt Tropsmøde og ordnet det hele, forovrigt i Samarbejde med Pigespejderne og K. F. U. M. Spejderne. Om Mandagen fik vi vores Ilddaab. Landboerne kom til Byen og saa denne præget af Spejderne. Byens danske Befolkning saa til med Glæde. Det gik op for Folk, at i det Arbejde, der skulde gøres inden Afstemningen, havde man i Spejderne nogle Hjælpere, man kunde stole paa. Som den danske Vælgerforening i Nordslesvig har sine Tillidsmænd i hvert Sogn, saaledes blev Spej-

derne den danske Befolknings yngste Tillidsmænd. — Indsamlingsen gik godt, Folk gav villigt, lidt Sensation vakte det, at Politiet ved 12-Tiden kom i Tanker om, at det egentlig var forbudt at samle ind paa Gaden uden Tilladelse fra Berlin, — men det tyske Politie har man ikke regnet med det sidste Aar, mindst den Dag. — Og saa kom Anmodningerne til Spejderne Slag i Slag. Vi maatte give Hjælp til Valgkontoret, Vælgerforeningens Agitationsudvalg, de internationale Afstemningsudvalg og Kontrolkommissionen. Som Sekretær i Kontrolkommissionen udstedte jeg „Fritagelse for Skole“. Det var en bevæget Tid. Travlhed fra Morgen til Aften. — Og saa kom Franskmandene.

Demonstrationstog. 11/12 Haderslev.

Man havde ikke ventet nogen særlig Modtagelse. Men Aftenen før blev det bestemt. De skulde modtages som det, de var, Byens Befriere, — og Morgenens kom, og Folk vaagnede uden at ane, at om faa Timer vilde de faa det at se som Virkelighed, som i en Menneskealder kun har været en Drøm, et

Ørn for Alvor lettet paa Vingerne. Ved 11-Tiden rullede Toget med Franskmandene ind paa Banegaarden, og efter en officiel Modtagelse marscherede Franskmandene med Spejderne i Spidsen ind i Haderslev By, hvor Dannebrog vajede i hundredvis. Det var første Gang, vi marscherede under vor Fane, vi fik paa Hindsgavl, og improviseret, som hele Indtoget var, var det den af de mange Begivenheder, vi har oplevet, der var mest overvældende og betagende. Aldrig glemmer vi det Øjeblik, da vi marscherede over Torvet, forbi Keiserens tilhyllede Statue, medens Folks Begejstring var uden Lige, eller det Øjeblik, da vor Fane vajede fra et af Kasernens Vinduer, medens K. F. U. M. Spejdernes Trikolør vajede fra et andet; Franskmandene havde nemlig ikke selv Fane el. Flag.

Derefter kom atter travle Dage, af og til et Par Fester, hvor vi hjalp til; en Fest, Ungdomsforeningen lavede for Franskmandene, og en stor Militærkoncert, Franskmandene selv arrangerede. 3 Dage før Afstemningen udførte vi et af vore største Arbejder, nemlig Modtagelsen af de stemmeberettigede fra Kongeriget. De kom i Tusindvis med Dampere to Dage i Træk.

Kasernen erobres 20. af „grønne“ og „gule“.

Haab — Haderslev klædt i rødt og hvidt. Ved 8—9 spredtes Meddelelsen ved Spejdere ud over Byen, og i Solskin og Blæst gik Dannebrog til Tops over en By, der den Dag folte mere end nogensinde, at nu havde den tyske

Politie fandtes ikke i tilstrækkelig Mængde, saa vi ordnede alt i Samarbejde med Pigespejderne og K. F. U. M. Spejderne. Vi besørgede Afspærring, Ledsagelse til de rette Tog for gennemgaaende Rejsende, Transport af

De danske Troppers Indtog.

„Rask“ og dens Venner.

Bagage, al anden Vejledning, og havde midt i Byen oprettet en Central med Telefon, hvortil alle Forespørgsler kunde rettes. Og netop i de Dage krævede Valgkontor og Afstemningsudvalg udvidet Assistance. Vi fik næppe Tid til at tænke paa, hvilke historiske Dage, det var, vi oplevede, ikke engang paa Afstemningsdagen, thi da kulminerede vor Virksomhed. Her er der nemlig ikke noget der hedder, at noget Bureau udbringer Valgtelegrammer, saa, for at de Danske, der var samlet rundt om i Byens offentlige Lokaler om Aftenen, kunde faa Afstemningsresultatet, havde vi arrangeret os med Byens to danske Blade, saaledes at vi fik Resultaterne fra dem, hvorefter vi i vor Central skrev dem af i det nødvendige Antal Ekspl. og sendte dem pr. Spejder til de paagældende Lokaler. Hele Troppen var i Funktion til Kl. ca. 2 Nat, K. F. U. M. Spejderne assisterede os. Jeg selv var det meste af Tiden i Kontrolkommissionen, hvor jeg havde to Spejdere til Hjælp, eller rettere til Hjælp for vor Central, der derved fik Resultaterne for Haderslev Kreds fra første Haand. Det var et spændende Øjeblik, da de første Resultater indløb pr. Telefon, og et stolt Øjeblik for den Spejder, der blev sendt ind til den danske Landraad med de første noterede Resultater, men vist forresten ligesaa stolt for Landraaden, thi Resultatet var fra hans egen Egn og var der, som var de fleste andre Steder, straalende.

Vi drak Champagne, da vi kom hjem om Natten eller Morgenen og affyrede 5 Revolverskud til Ære for en Tysker, der bor ligeoverfor. Dagen efter deltog vi i det danske Demonstrationstog og dermed var Festlighederne og Afstemningsarbejdet Slut. Efter sigende skal nogle af Spejderne have ligget i Sengen 2 Dage ovenpaa Afstemningen, men i al Fald ikke længere, thi Divisionschefen, Rektor Hartvig-Møller, der inspicerede Troppen d. 14., fandt den i bedste Velgaaende. Nu har vi taget fat med Kraft paa den spejdermæssige Uddannelse; vi er i fuld Gang med 2. Kl.s Proven, to af de ældre har netop bestaaet, og flere er ved at tage Duelighedstegn. I Morgen skal vi have almindelig Examination for at tage Mærket som Folk, det falder jo i Følge Forholdene ret let. Iøvrigt har vi i disse Dage gjort store Indkøb af Tropsinventar, Værktøj, Forbindssager o. a., og samtidig er vi gaaet i Gang med Forberedelse til en større Spejderopvisning i Kristiansfelt til Fordel for Wienerbørn i Overensstemmelse med Korpsets Ønske. Opvisningen skal afholdes den 21. Marts, og vi faar Assistance af 1. Kolding Trop, som jeg har skaffet Tilslutning til at passere Grænsen. Ja, det er i Grunden det hele, og jeg synes, der er naaet en hel Del, hvilket vi nu ikke mindst kan takke den Omstændighed for, at Spejderbevægelsen nyder aktiv Velvilje hos enhver Dansker henede, og kun den Modstand hos Tyskerne, der er egnet til at sætte Liv

i enhver dansk Bevægelse. Hvordan det vil gaa i Fremtiden i saa Henseende, er naturligvis et Spørgsmaal, thi medens hele den sonderjyske danske Befolkning stod sammen i Dagene for Afstemningen og Spejderne folte sig som et fast Led af den og blev regnet som et saadant, saa ved man jo, at de Tider bliver ikke ved, navnlig naar Kongerigets sociale og politiske Skillelinier og mere forskelligartede Interesser naar herved. Men sikkert er det, at den indfødte sonderjyske Befolkning ikke vil glemme deres Interesse for Spejderne, der efter Evne kæmpede med i den sidste afgørende og sejrige Kamp, og Spejderne vil aldrig glemme den Tillid, der er vist dem af den Befolkning, der mere end nogen anden Del af vort Folk ved, hvad Udholdenhed, ubrødeligt Sammenhold og indre Styrke vil sige.

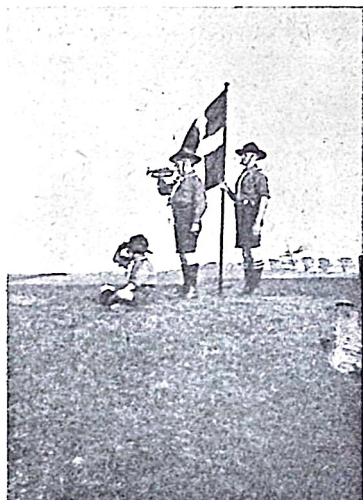
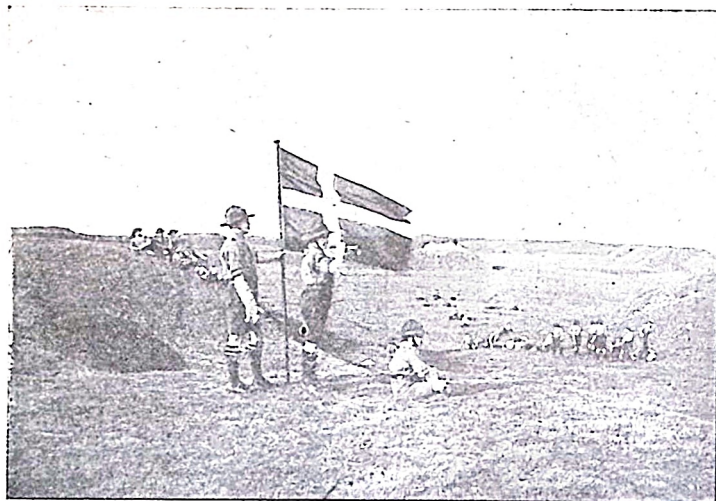
Patentbureau for Raab.

Patent Nr. 27.

(Tilhører 1. Aabenraa Trop).
1ste Trop fra Aabenraa
Aldt maalbevidst gaa paa.

Patent Nr. 28.

(Tilhører 1. Aabenraa Trop).
Aabenraa 1ste Trop
alle Mand hold Modet op!
under en særlig trættende Tur.

Sønderborg. Troppen er oprettet i Oktober 1919 og har den hele Tid til Fører haft Hr. Chr. Hein Johansen. Der var en stor Mængde Drengene til at begynde med; den startedes i fast Form med c. 80 Spejdere og snart kom der en hel Del med fra de omkringliggende Landsbyer. Troppen fik et meget interesseret Tropsraad og flere af de store Spejdere fra Hindsgavllejren var med i den. Der blev straks fra Forens Side sat et meget energisk Arbejde ind paa at udstyre Troppen. En Foræring fra Hr. Grosserer Peschke

der de franske Soldaters Ankomst hjalp Troppen og gjorde som de andre Troppe et mægtigt Arbejde under Afstemningen. Ved Venningbund skaffede Troppere en Grund i Bugtens inderste Hjørne og derpaa har de ladet opføre et Hus med en stor Stue med Køjpladser til 20, Langbord og Vægbenk med Skabe til Husgeraad, og saa endelig et Komfur, alt i alt et glimrende Albo.

I Paasken havde Troppen Besøg af Spejdere fra Ringsted og 2. Paaskedag holdtes Andagt og Parade i Dybbøl Skanser. Den 18. April arrangerede Troppen Sammenkomst af sonderjyske Spejdere til Gudstjeneste i Dybbøl Skansen. Endvidere har Troppen skaffet sig fortrinlige Horn til et 10 Mands Orkester og et fortrinlig „Røde Kors Tornyster“. Orkestret har været meget energisk undervist og spiller godt. Alt i alt en Trop med Liv og energisk Arbejde.

Tyrstrup, den 27/3 1920.

1. Kristiansfelt Trop.

1. Kristiansfelt Trop blev oprettet den 30. Oktober 1919 i Forsamlingshuset „Frej“ i Tyrstrup. Fuldmægtig Madvig, Troppere fra Haderslev, talte om Spejderbevægelsen. Der indmeldte sig 16 Drengene. Vi delte dem i 3 Patuljer. Faa Dage derefter meldte der sig saa mange, at der kunde blive 8 i hver Patulje. Ved smaa Ture, vi lavede i Vinter, fik vi hist og her en lille Patulje oprettet. I Lobet af faa Uger var alle Rekrutter. Et stadigt Arbejde havde vi med at hente Uniformer over Grænsen, næsten til alle sonderjyske Troppe. Nu nærmede vi os Afstemningen, og vi hjalp flittig ved Agitationen. Der var hver Dag flere Spejdere paa Valgkontoret, og de havde altid meget at bestille. Men travlt

Sønderborg Tropphus v. Wemmingbund.

*Amtsskolekonsulent Nielsen.
Formand for Kolonneraadet, Sønderborg.*

fik vi Søndag og Mandag for Afstemningen. Da havde vi allesammen nok at gøre hele Dagen. Mest at bestille var der ved Taps Station. Der var Hundreder af Vogne for at hente Afstemningsgæster til hele Omegnen. Vi maatte her sørge for at få Folk i de

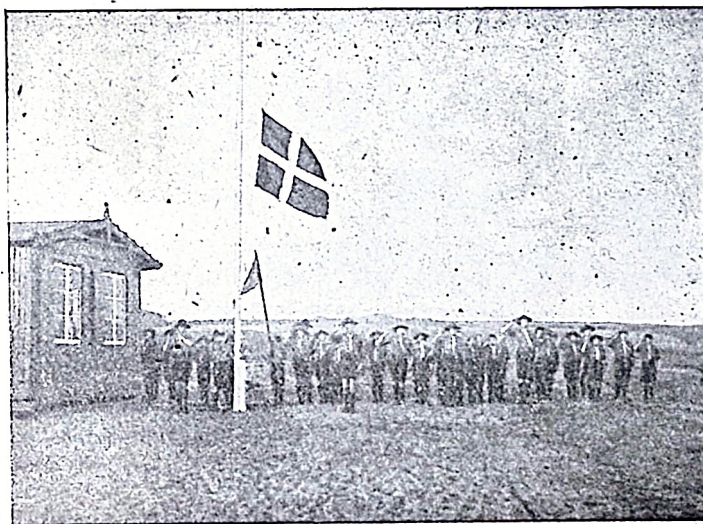
rigtige Vogne; det var ikke helt nemt. Naar det var besørget satte vi os paa Cyklen og skyndte os at komme til Byen for Vognene, for her var der jo igen meget at bestille. Her gik det løs med at bære Kufferter og finde Gæsterne Kvarterer. Paa selve Afstemnings-

dagen hjalp flere Spejdere i Valglokalerne. Den 21. Marts foranstaltede vi en Spejderopvisning til Fordel for Wienerbørnene. Dertil var der mødt Spejdere fra Kolding, Haderslev, Aabenraa og Gram. *Andreas Lehmann.*
Tropsassistent.

Tønder, d. 23/3 1920.

1- Tønder Tropic.

Tønder Tropic, det maa vi endnu bekende, er kun en lille Flok, men Grundvolden er lagt, og den er god og sund for fremtidig Udvikling. Baade før og efter Afstemningen har vi ikke kunnet få Drengene med, thi de politiske Bølger gik endnu temmelig højt, saa ingen havde Tid og Lyst til at beskæftige sig med Spejdersagen. I det øvrige vilde det ikke falde nogen som helst Dreng ind at melde sig til Spejderne, naar han vidste at han ved enhver Lejlighed vilde blive haaft af Skolekammerater. Et Bevis herpaa er følgende Svar som vi sædvanlig faar: „Wir wollen lieber warten bis es dänisch wird“. Det er altsaa ikke Lysten, det mangler paa hos Drengene, tværtimod; men Angsten for at skulde kaldes Forræder og lignende var Aarsag til, at der ingen Tilslutning var. Imidlertid har vi udnyttet Tiden til at danne Patruljer i de omliggende Landsbyer som f. Eks. Møgeltonder, Rørker og Jeisning. Om ogsaa det saa er Landsbydrengene, saa er de dog saa ivrige Spejdere, som man i det hele taget kan ønske sig. Ialt udgør Antallet af vore Spejdere nu 37 Mand; for-

Honør for Flaget.

uden begynder vi snarest med Uddannelsen af nogle Patruljer i Bredebro, Daler og Østerby. I Bredebro har vi endda Udsigt til at kunne faa en selvstændig Tropa, ligesom i Møgeltonder. Der bliver altsaa nok at bestille.

C. H. Borch.

1ste Nordborg.
Tropsfører Dixen.

Nordborg Tropa. Tropaen er startet i Januar i Aar med 37 Drengene under Tropsfører, Lærer Dixen, der tidligere har været Fører i Ribe. Tropaen har iøvrigt arbejdet meget trangt, idet den baade har manglet Materiel, Dragter (delvis) og økonomisk Rygstod. Dog har Tropaen nu ca. 80 Spejdere.

Graasten Tropa. Tropaen er lavet som en Aflægger fra Sønderborg i Marts i Aar, og Sjælen i den er Dyr-læge Kold Christensen, der har interesseret sig varmt for Sagen. Enkelte Spejdere findes i Egersund og Lade-gaardsskov.

Gram Tropa, oprettet midt i Marts, da der havde meldt sig 35, der vilde være med. Tropsfører Madvig kom til Stede med 34 Mand og gav Opvisning og holdt Foredrag baade for Drengene og for Foreldrene. Den ansvarlige Stifter var Godsinspektør Jerichow Gram, der blev Formand for Trops-raadet. Hans Son, P. A. Jerichow, blev Tropsfører uden videre Forudsætninger. Tropaen havde straks Tilslutning fra nærliggende Byer: Øster Linneth og Brændstrup, medens Rødding havde samlet sig om en F. D. F. Afdeling. Arbejdet i Tropaen har været svært at gennemføre, væsentlig paa Grund af manglende Forudsætninger hos Tropsføreren, som imidlertid interesserer sig meget for Sagen. Tropaen har fra første Færd ligesom Kristians-felt hørt ind under Haderslev.

Fjelstrup Tropa er en anden og yngre Aflægger af Haderslev Tropaen. Den er nu en selvstændig Tropa under Tropsfører Chr. From, og den bestaar af omtrent 25 raske Gutter.

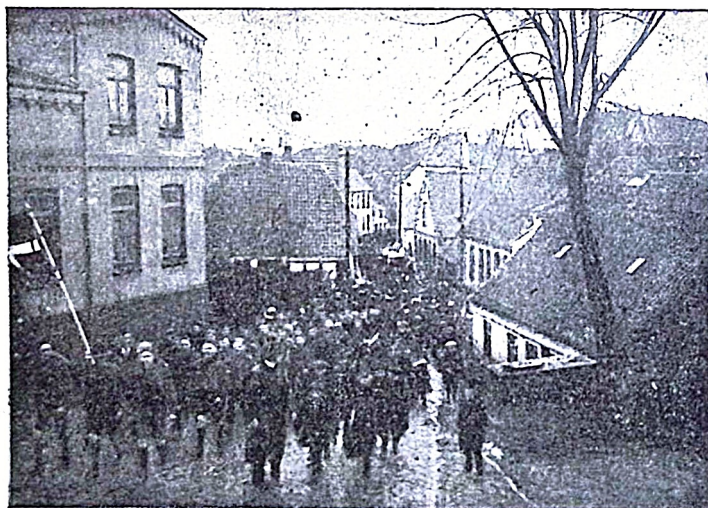
1. Aabenraa. Tropaen er startet den 2. November 1919 af Gustav Johansen, som var med i Hindsgavlvej-

ren. Den 18. Feb. meddeler Tropaen: Kan meddele Dem, at der fra den 10. Jan. stadig var mellem 5 og 6 Spejdere i Arbejde paa Valgkontoret fra Kl. 9—12 og 1—6, endvidere 2 ved Trafikkontoret og 4 ved Indkvarteringskomiteen. Fra 8—12. Februar stod der ca. 40 Spejdere til Raadighed ved de forskellige Udvalg. Andre var inden Afstemningen stadig i Arbejde med at uddelle Plakater til Landet og oplæbe disse i Byen. Hovedarbejdet har været at vise Folk til rette ved Ankomsten og hjælpe ved Bagagen o. l. Vi har assisteret ved alle Tog og Dampskibe, endvidere afspærret ved disses Ankomst, ligeledes ved Englændernes Ankomst og Afrejse. Den 10. har der ved hvert Valgdistriks Kontor (i alt 8) staet 2 Spejdere med Aflosning for at uddelle Stemmesedler. Om Aftenen har vi udragt de forskellige Valgresultater. Samtidigt var 4 Spejdere beskæftiget med at udarbejde Lister. 2 Spejdere passede Telefon til samme Tjeneste.

Trafik-, Valg-, Indkvarterings- og Festkomiteen har besluttet at belønne os med en Sølvmedalje, som bæres i rødt og hvidt Bånd. Paa Bagsiden findes Liljen og paa Forsiden staar der: „For trofast Arbejde ved Afstemningen den 10. Februar 1920“. Jeg haaber, De vil sende os Tilladelse til bære denne ved festlige Lejligheder i Uniform. 1 Aften skal jeg oprette 2. Aabenraa Tropa.

Gust. Johansen.

1/3. 2. Tropa er oprettet og venter

Fra Afstemningen i Nordborg.

paa en Fører, den er paa 40 Mand.
1. Trop har nu 50 Mand.

Gust. Johansen.

Troppen laa i Pintsen i Lejr paa Fyn med 3. Odense.

I Maj Maaned har Troppene faaet en Fører fra Kobenhavn, Georg J. Olsen, og i den senere Tid er der vokset en ny Trop op i Felsted paa ca. 20 Mand.

I den sidste Tid er Divisionen bleven delt i Kolonner:

I. Sønderborg Kolonne. Kolonnechef Chr. Hein Johansen. Formand for Kolonneraadet: Amtskonsulent Veis.

1. Sønderborg Trop, Tropsfører Hein Johansen, ca. 90 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Isenkr. Axel Helmer. Sønderborg Ulveflokk, Flokførere Hein Johansen og Lærer Rasmussen, ca. 35 Ulvunger.

2. Nordborg Trop, Tropsfører Lærer Diken, ca. 70 Spejdere. Formand for Tropsraadet: N. Jansen.

3. Graasten Trop, Tropsfører Carlsen, ca. 32 Spejdere.

II. Aabenraa Kolonne, Kolonnechef Georg Olsen. Formand for Kolonneraadet: Jørgen Hansen.

1. Aabenraa Trop, Tropsfører Gustav Johansen, ca. 50 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Chr. Jacobsen.

2. Aabenraa Trop, Tropsfører Georg Olsen, ca. 40 Spejdere. Formand for Tropsraadet: — — —

III. Haderslev Kolonne, Kolonnechef Poul Madvig.

1. Haderslev Trop, Tropsfører Poul Madvig, ca. 33 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Thorvald Møller.

1. Kristiansfelt Trop, Tropsfører Peter Jensen, Formand for Tropsraadet: C. Lehmann.

Fjelstrup Trop, Tropsfører Chr. From, ca. 25 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Joh. I. From.

Gram Trop, Tropsfører P. A. Jerichow, ca. 35 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Godsinspektør Jerichow.

III. Tønder Kolonne. — — —

Tønder Trop, Tropsfører Charles Borch, ca. 75 Spejdere. Formand for Tropsraadet: Carl Borch.

Foruden de nævnte Troppe er der ude rundt omkring Centrerne Troppe under Dannelse og enkelte Patuljer.

Mindre Meddelelser.

Spejder Willy Christensen af Sønderborg, Søn af Arbejderforeningens Formand Andreas Christensen, har taaet Sølvkorset for Livredning. Han sprang fuldt paa klædt ud efter en lille Pige, der faldt i Vandet nede ved Havnen, frigjorde sig for hendes Omklammering og svømmede i Land med hende. Willy Christensen slaar Troppens Stortromme.

Hr. Læge Birkedal i Sønderborg, Tropsraadets Formand Hr. Isenkræmmer Helmer og Hr. Hotelforpagter Chr. Nielsen, Medlem af Tropsraadet for Sønderborg Trop, har af det danske Spejderkorps faaet tildelt Korpssets „lille Hædersmærke“ for deres gode Hjælp for Sønderborg Trop.

Hr. Amtsskolekonsulent Svendsen og Hr. Borgmester Th. Møl-

ler, Medlem af Tropsraadet for Haderslev Trop, har af Bestyrelsen for det danske Spejderkorps faaet tildelt Korpssets „lille Hædersmærke“ for deres gode Hjælp for 1. Haderslev Trop.

Divisionschef, Rektor Hartvig Møller rejser til Udlandet et Aar med Orlov. Efter ham overtager Adjunkt, cand. mag. Klavs Vedel Ledelsen af Divisionen. Forudsætningen for denne Overtagelse er, at dette kun er en midlertidig Foranstaltning, idet Divisionen kun kan ledes paa tilfredsstillende Maade af en Mand indenfor dens eget Omraade. Det er mit Haab, at han snart maa findes og findes villig.

Rektor Mortensen i Aabenraa har givet Kolonnen der Lov til at faa Lokale paa Skolen til Troppenes Møder. Hvis Spejderarbejdet, som i høj Grad har Forældrenes Støtte, kan komme til at gaa Haand i Haand med Skolens Arbejde, saa er der Haab om, at der kan komme noget meget godt og frugtbart ud af Arbejdet. Der er i hvert Fald et Navn, der lover godt i den Retning, nemlig Amtsskolekonsulent Nielsen i Sønderborg, der har været Divisionschef i Københavns Amts Division, hvor man saare nødtigt vilde af med ham, og som nu er Kolonneraadetsformand i Sønderborg Kolonne. Der er vel ikke faa, der haaber, at han vil kunne finde Tid til at overtage Stillingen som Divisionschef. Til dem hører jeg.

I Dagene fra den 13. til den 23. Juli vil ca. 150 Spejdere af den sønderjyske Division ligge i Lejr ved Genner Bugt nær ved Søderballe Hoved. Denne den første Divisionslejr skal blive til

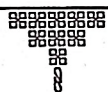
Bemærk

Side 16 og 17, hvor Spejderchefen og Divisionscheferne udtaler sig om

„Dansk Ungdoms Sangbog“.

Glæde for Divisionen. Den skal ledes af den fungerende Divisionschef, og vi haaber paa at se ikke blot Tropsraad og Kolonneraad paa Besøg i Lejren Søndag den 18., men vi haaber, at Lærere, Præster og andre, der er interesserede i Ungdomsbevægelsen, vil komme og hjælpe os at gøre Opholdet i Lejren indholdsrigt for vore Spejdere, ikke blot paa Sport og Træning og Dygtiggørelse men først og fremmest paa aandeligt Udbytte.

Klavs Vedel.

Hvordan? Saadan!

Til Spejderne.

Der er talt meget om, hvordan vi Spejdere skal forholde os for paa bedste Maade at opfylde vore Pligter overfor Skolen og Hjemmet og samtidig overfor Spejderloven.

Det er vanskeligt at være Spejder. Spejderloven sætter Fordringerne højt, den hævder, at en Spejder i enhver Henseende er, som han bør være, det vil sige, saa nær Idealet han kan naa.

At I ikke. fik Bladet som lovet. — Genforeningsdagen — skyldes udelukkende Vanskeligheder ved Fremskaffelsen af det nødvendige Papir.

— Idealet naar man aldrig; saa var der jo heller ikke noget ved Idealet.

Som I ser, er der nok, vi tænker paa, nok Hensyn at tage til højre og venstre, det er, som var det umuligt at se, hvordan det her skal lykkes for eder.

Men Lösningen ligger, finder jeg, i et Ord: Concentrationen.

I maa concentrere eder Drenge, det er svært, men det kan læres, det er en ren Øvelsessag. — Naar I arbejder, skal I skyde alle uvedkommende Tanker bort og blot tænke paa den ene Ting, derved opnaar I, at Opgaven bliver løst paa den bedst mulige Maade og samtidig paa den korteste Tid, det vil igen sige, at I faar mere Tid til eders egen Raadighed.

Saa kommer eders Fritid, i den skal I ogsaa concentrere eder, hvad enten det gælder Spejdersport eller andre Ting. I skal holde Blikket vaagent, tænke klart og hurtigt, (være beredt) saa I ogsaa her gør eders bedste.

Er I hjemme, hvilket maaske ofte kun er kort Tid, gælder det, netop derfor, ogsaa om at concentrere eder for at søge at være opmærksomme mod eders Forældre og Søsken, gøre dem en Tjeneste, eller blot være elskværdige imod dem.

Naar I saadan formaar at concentrere eder om Arbejdet, saa er det ogsaa langt lettere for eder at nyde Friheden i et muntert Lag, og saa har I ærligt fortjent det, det skal man nemlig ogsaa kunne concentrere sig om, for derved at blive den glædeste blandt de glade.

Naar I gør det Drenge, saa vil I blive Drenge, der altid er Brug for, saa vil Skolen være eder Tak skyldig, saa vil Hjemmet dømme eder, som en god Søn, og hvor I færdes vil I blive agtede. — Det er den Slags Drenge og den Slags Mænd, (en Gang Spejdere, altid Spejder), som alle leder efter, som alle har Brug for.

Kaj Kjør.

Ringene, som
ikke skrider.

Brug
Aggerbeck's
Sæber.

Meddelelser derudefra.

I England findes der ved Universiteterne i Oxford, Cambridge, London og Manchester Klubber af gamle Spejdere, som har det direkte Maal at uddanne Spejderforere.

Klubben i Oxford har begyndt Udgivelsen af et Tidsskrift „The Boy“, hvis første Nummer jeg har set; de skriver:

„Dette Tidsskrift er et Forsøg paa at fremstille for Offentligheden de Forsøg, som „B. P.“ Spejderklubben ved Oxford Universitetet gør for at samle alle de studerende, der selv er Spejdere eller er interesseret i andet socialt Drengearbejde og særligt at studere Spejdersportens Stilling som Led i saadanne Bevægelser, der tager Sigte paa Drengens Opdragelse“ O. U. B. P. C.

Bladet er virkelig interessant, ser pænt ud og dets Adresse er saa vidt vi kan se Sekretæren: N. C. Wright, Magdalen College, Oxford. Red.

Tre „Vandrefugle“ fra Berlin, en Dansker, Jørgen Larsen, 17 Aar gammel, som skal være Student, og som vil kunne give Undervisning i tysk Kon-

versation og Mathematik, Hans Ran — ogsaa Latinskoleelev — og om muligt ogsaa Hans Georg Lingenberg spørger om de paa Grund af Dyrtdid og daarlig Ernæring kan blive Gæster i en eller to danske Familier. En mulig Invitation maa sendes til Hr. Nielsen, Frederiksberggade 16, Kbh.

Rettelse.

I Melodien paa Side 1 i Julinummet er der en hel Del slemme Trykfejl, som bør rettes: i Takt 7 er i 2den Akkord glemt et c', i Takt 9 staar i Bassen i 2den Akkord h i Stedet for a, og i næstsidste Takt er i Diskanten glemt c' (fjerdedel) i sidste Akkord.

Chr. Andersen, Møbelpolstrer og Dekorator

Hellerupvej (gennem Porten i) Nr. 8. Tlf.: Hellerup 334.
Tæppe- og Gardinarbejde udføres. : : Atelier for Møbler og Madratser etc.
On parle francais. Prima Materialer.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. ILLUM. Telf. Hell. 324.
692.

AXEL VOLDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.
Specielt: Overpolstrede Møbler.
Hovedforretning.

Strandve. 187. — Telf. Hellerup 75

Stort Lager og Udstilling
af Egetræs- og polerede Møbler
Strandparksvej 11. Telt. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, sam. Markise.
og Dekorationsarbejder anbefales.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltduk
amerikansk Armyduck
J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Elis Møllerup

Strandvej 159 - Telf. Hellerup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter
P. Wulff — Horwitz & Kattentid
A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 8799
Barbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.
Specialitet:
Ansigtsmassage
Hovedmassage
Rationel Behandling mod Haaraffald

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvarter
som halv- el. helaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redig. af KLAUS VEDEL, Adjunkt, Stengaards Allé 13, Hellerup.

Hoved-Ekspeditionen Adr.: Box 75, Viborg.

Prmt. SOMMER RASMUSSEN.

Ekspedition for Boghandlere:

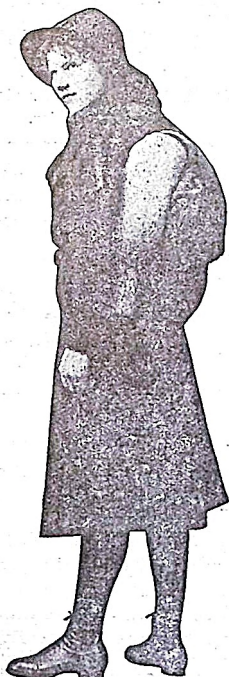
Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 263, København. - Telefon Central 12240.

Annoncering

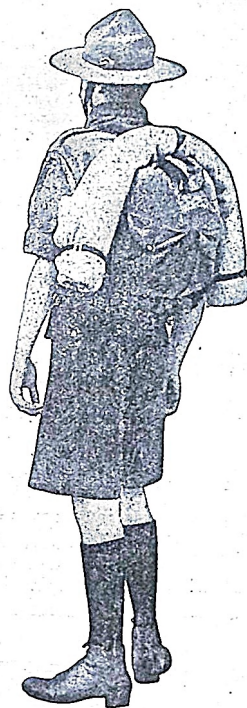
Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/1
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. m/m,
Rabat for 12 Gange 10 %.
Afdeling for København og Jægers.
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Box 75, Viborg.

Spejderkorpsets Munderingsdepot.

Stuðiestræde 30. Telegramadresse: Scouting. Telefon Nr. 3186.

Eneste af Korpset autoriserede
Depot for Levering af Unifor-
: - - mer og Udrustning. - - :

===== Leverandør til samtlige Drengeskorpsets. =====

SOMMERLEJREN:

Tæpper : Regnfrakker : Vindjakker : Whiklers : Rygsække : Telte : Soveposer
Madrasvaar : Økser : Spader : Knive : Spisebestik : Skyttegravslamper : Lomme-
lamper : Kompasser : Kortmaalere : Kantinekasser : Kornetter : Signalthorn
Trommer : Fløjter etc.

===== Fra Depotet leveres alt i civil Beklædning. =====

Matroskabitteer ∴ Stortrøjer ∴ Hammondbenklæder.

Prisliste tilsendes paa Forlangende.